

Arrest

nr. 263 358 van 5 november 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 Handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van minderjarige
 kinderen X, X, X, X en X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
 Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
 1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaren van Jemenitische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van minderjarige kinderen X, X, X, X, X en X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 18 juni 2021 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 mei 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlages 13*octies*).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN VRECKOM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij komt op 27 april 2003 in België aan in bezit van een Schengenvisum kort verblijf.

1.2. Op 19 juni 2003 dient eerste verzoekende partij een aanvraag tot machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.3. Op 23 maart 2006 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Op 8 mei 2006 wordt de eerste verzoekende partij tevens het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

1.4. Op 13 november 2009 dient de eerste verzoekende partij andermaal een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in.

1.5. Op 1 maart 2011 wordt eerste verzoekende partij in navolging van haar onder punt 1.4. vermelde aanvraag gemachtigd tot onbeperkt verblijf.

1.6. Op 6 november 2014 wordt de eerste verzoekende partij, samen met haar zoon Z.A., °18:05:2001, staande gehouden door de grenscontrole. Uit de beslissing tot terughrijving blijkt dat eerste verzoekende partij sinds 18 oktober 2012 het Schengengrondgebied heeft verlaten en geen recht op terugkeer heeft. Eerste verzoekende partij stelt tevens dat haar echtgenote in Marokko woont en zij de intentie heeft naar daar terug te keren. Haar verblijfskaart wordt ingetrokken. Zij wordt samen met haar zoon op 7 november 2014 ondergebracht in een FITT-woning met oog op terughrijving.

1.7. Op 17 november 2014 blijkt dat eerste verzoekende partij met haar zoon verdwenen is uit de FITT-woning en de geplande terughrijving aldus geen doorgang kan vinden.

1.8. Op 27 maart 2015 dient de eerste verzoekende partij samen met vijf kinderen een verzoek tot internationale bescherming in.

1.9. Ook tweede verzoekende partij, die op 13 december 2014 België is binnen gekomen met een visum kort verblijf, dient op 27 maart 2015 een verzoek tot internationale bescherming in.

1.10. Op 28 oktober 2015 worden eerste en tweede verzoekende partij alsook de vijf kinderen, resp. geboren 18/05/2001, 13/09/2004, 06/10/2006, 22/01/2008 en 31/10/2013, erkend als vluchteling.

1.11. Op 14 juli 2015 wordt een zesde kind geboren.

1.12. Op 22 juni 2017 trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus van gans het gezin in. Er blijkt immers dat eerste verzoekende partij verzwegen heeft dat zij tevens de Egyptische nationaliteit heeft.

1.13. Op 17 augustus 2017 trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voormelde beslissing in.

1.14. Op 17 oktober 2018 treft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een nieuwe beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van het ganse gezin. In deze beslissing werd de vrees voor vervolging of het reëel risico op het lijden van ernstige schade in Egypte beoordeeld. De commissaris-generaal wijst erop dat een terugleiding naar Egypte geen probleem vormt.

1.15. Op 26 maart 2019 wordt het beroep tegen de intrekkingsbeslissing vermeld onder punt 1.14. door de Raad verworpen bij arrest nr. 218 909.

1.16. Op 5 april 2021 wordt het gezin op de hoogte gesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken dat hun verblijfssituatie zal onderzocht worden en dat de mogelijkheid bestaat dat hun verblijfsrecht wordt beëindigd of ingetrokken alsook dat een inreisverbod wordt getroffen. Er wordt hen gevraagd de bijgevoegde vragenlijst in te vullen inzake hun persoonlijke situatie.

1.17. Omdat het gezin het Nederlands niet machtig is, vragen zij uitstel te verlenen teneinde een advocaat te raadplegen die hen kan helpen bij het invullen van de vragenlijst. Dit uitstel wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken goedgekeurd tot en met 30 april 2021.

1.18. Op 27 april 2021 bezorgen de verzoekende partijen de ingevulde vragenlijst.

1.19. Op 17 mei 2021 wordt beslist tot beëindiging van het verblijfsrecht van het ganse gezin met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoekende partij:

"BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mijnheer

naam

A.-Z. (..)

voornaam : A. N. N. (..)

geboortedatum 03 10 1976

geboorteplaats Jeddah

nationaliteit Jemen

Krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, omwille van volgende redenen

Op 19/06/2003 diende u in toepassing van artikel 9, §3, van de wet van 15 december 1980 een aanvraag tot verblijfsmachtiging in. Deze aanvraag werd op 23/03/2006 negatief afgesloten met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Vervolgens diende u op 13/11/2009 in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 een nieuwe aanvraag tot verblijfsmachtiging in. Op 01/03/2011 werd u in toepassing van artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 gemachtigd tot verblijf en werd u in het bezit gesteld van een B-kaart

In uw Jemenitisch nationaal paspoort - nr. xxxxxxx, afgeleverd te Jeddah op 10 07 2010 - staat echter een uitreisstempel waaruit blijkt dat u op 18/10/2012 België verlaten heeft. Pas op 06/11/2014 reisde u vanuit Marokko terug naar België, waar u werd tegengehouden aan de grens. Gezien u het Belgisch grondgebied op dat ogenblik meer dan twee jaar had verlaten, werd uw B-kaart ingetrokken en verloor u op 27/11/2014 uw recht op verblijf in België.

Op 27/03/2015 diende u samen met uw overige gezinsleden een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en verklaarde u hierbij enkel over de Jemenitische nationaliteit te beschikken. Op 28/10/2015 heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten om u de vluchtelingenstatus toe te kennen, een beslissing waarvan u op 29/10/2015 in kennis werd gebracht. Als een gevolg van deze beslissing bent u thans in het bezit van een B-kaart geldig tot 09/07/2025.

Op 11/05/2016 was u echter het voorwerp van een politiecontrole op de luchthaven van Zaventem waar u vertrok voor een reis naar Istanboel (Turkije). U was hierbij in het bezit van een Egyptisch paspoort, afgeleverd op 16/01/2010 en geldig tot 15/01/2017 en uw Belgische verblijfstitel. Dit toonde aan dat u niet enkel de Jemenitische nationaliteit had, maar eveneens de Egyptische nationaliteit. Bovendien bleek uit dit Egyptisch paspoort dat u niet in Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren zou zijn, maar in El Giza (Egypte). Derhalve stelde de DVZ vast dat u bedrieglijke verklaringen had afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en dat u destijds doelbewust informatie heeft achtergehouden, namelijk uw Egyptische nationaliteit.

Op grond van deze informatie heeft de DVZ bijgevolg op 13/07/2016 krachtens artikel 49, § 2, eerste lid, tweede zin, en artikel 55/3/1, §2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus overgemaakt aan het CGVS. Op 24/10/2016 heeft het CGVS u vervolgens opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus op 14/11/2016. U kwam echter niet opdagen.

Het CGVS nam vervolgens op 22/06/2017 de beslissing om uw vluchtelingenstatus in te trekken krachtens 55/3/1, § 2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 23/06/2017 in kennis werd gebracht. Het CGVS heeft deze beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus echter ingetrokken op 18/08/2017. Inmiddels had u op 24/07/2017 een schorsend beroep ingediend tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), dat op 02/10/2017 verworpen werd door de RVV. In het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus werd u opnieuw door het CGVS uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud, ditmaal op 12/09/2017. Op 17/10/2018 heeft het CGVS besloten om uw vluchtelingenstatus in te trekken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 18/10/2018 in kennis werd gebracht. Het CGVS was in haar beslissing van oordeel dat gezien u zowel de Egyptische als de Jemenitische nationaliteit heeft, er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen. Het CGVS stelde vast dat de vluchtelingenstatus u destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen – het achterhouden van de Egyptische nationaliteit en de mogelijkheid om u naar Egypte te begeven - die doorslaggevend zijn geweest voor uw erkenning als vluchteling, namelijk uw identiteit. Het CGVS was dus van oordeel dat u niet mag worden teruggeleid naar Jemen, doch wel naar Egypte. Volledigheidshalve wijzen we er ten slotte op dat het CGVS op 17/10/2018 eveneens de vluchtelingenstatus van uw echtgenote en uw zes kinderen heeft ingetrokken.

Op 19/11/2018 heeft u bij de RVV een schorsend beroep ingediend tegen de intrekking van uw vluchtelingenstatus. Dit beroep werd door de RVV echter verworpen op 29/03/2019. Bijgevolg werd de beslissing van het CGVS in beroep door de RVV bevestigd en is de intrekking van uw vluchtelingenstatus definitief geworden.

Gezien uw vluchtelingenstatus definitief werd ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten te geven krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Hierbij wordt ondermeer rekening gehouden met de duur van uw verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

Op 23/03/2021 werd u via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hier van kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, §1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). Op 05/04/2021 heeft u de DVZ gecontacteerd met de vraag of u uitstel kon krijgen bij het invullen van deze vragenlijst en om een advocaat te contacteren. Er werd u een bijkomende termijn tot 30/04/2021 verleend om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen.

Vervolgens bezorgde u de DVZ op 28/04/2021 de ingevulde vragenlijsten van u en uw echtgenote, samen met volgende bijlagen: een kopie van uw Belgisch reisdocument voor vluchtelingen, net als dat van uw echtgenote en uw kinderen, een kopie van uw Belgische verblijfstitel en die van uw echtgenote; Certificat de présence parentale (ONE - Office de la naissance et de l'enfance) voor A-Z., L. (...) (° 14/07-2015) en A.-Z. N. A. N. (...) (21/10/2013). onderzoeksresultaten van de dienst nucleaire geneeskunde van het CHIREC - Delta Ziekenhuis dd. 17/01/2019, op naam van uw echtgenote; een attest van gezinssamenstelling dd 19/03/2021; twee voorschriften voor medische onderzoeken bij 'Iris Ziekenhuizen Zuid' op uw naam dd 18/02/2021; een attest dd. 03/07/2018 waaruit blijkt dat u een inburgeringscursus heeft gevolgd tussen 04/12/2017 en 22/12/2017; medische documenten op naam van uw echtgenote in verband met medische onderzoeken dd 16/02/2021 en 28/02/2021; een medisch attest van 10/02/2021 waaruit blijkt dat u op 26/05/2021 een operatie gepland heeft; een document van FOD Financiën i.v.m. 'MAYMANA SPRL'.

Bij het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten zal met al deze elementen, evenals met alle andere actueel in uw dossier aanwezige elementen rekening worden gehouden. Er wordt rekening gehouden met de duur van uw verblijf in het Rijk, het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de eventuele gevolgen voor u en uw familieleden.

Dienaangaande herhalen we dat u reeds op 19/06/2003 een aanvraag tot verblijfsmachtiging indiende, die negatief afgesloten werd op 23/03/2006. Vervolgens diende u op 13/11/2009 een nieuwe verblijfsmachtiging in en werd u in toepassing van artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 gemachtigd tot verblijf. Gezien u hierna het Belgisch grondgebied meer dan twee jaar verlaten heeft, werd uw B-kaart ingetrokken en verloor u op 27/11/2014 uw recht op verblijf in België.

Op 27/03/2015 diende u - samen met uw echtgenote en uw vijf kinderen - een verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. We herhalen dat u vervolgens op 28/10/2015 de vluchtelingenstatus werd toegekend door de DVZ. Bijgevolg stellen we vast dat u thans pas op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft sinds dit verzoek om internationale bescherming dat aanleiding gaf tot de toekenning van uw vluchtelingenstatus. Derhalve verblijft u op heden 6 jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België en verbleef u eerder tussen 01/03/2011 en 27/11/2014 voor een periode van ruim 3,5 jaar op regelmatige wijze in België, waarvan u slechts circa 1,5 jaar effectief in België aanwezig was.

Het loutere feit dat u op heden 6 jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft, is op zich echter onvoldoende om van een doorgedreven integratie of hechte sociale culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. In de vragenlijst in het kader van het hoorrecht verklaarde u dat u eerder een inburgeringstraject heeft gevolgd, dat u lessen Frans heeft gevolgd en dat u tussen 2016 en 2018 als zelfstandige tewerkgesteld was in België. Dienaangaande stellen we vast dat u een attest dd 03/07/2018 heeft neergelegd waaruit blijkt dat u tussen 04/12/2017 en 22/12/2017 een inburgeringscursus heeft afgelegd en dat u een attest van de FOD Financiën heeft neergelegd met betrekking tot uw zelfstandige activiteiten. We merken echter op dat het volgen van opleidingen, inburgerings- en taalcursussen en het genieten van tewerkstelling in België, slechts enkele aspecten zijn die blijk kunnen geven van integratie. Het behoort immers tot een normale attitude dat u na een verblijf van ruim 6 jaar een officiële landstaal leerde, zeker gezien u reeds eerder 3,5 jaar op regelmatige wijze in België verbleef en daarvoor ook regelmatig naar België reisde. Tevens wijzen we erop dat ook het volgen van een inburgeringscursus en het genieten van tewerkstelling slechts van een normale attitude getuigen na een regelmatig verblijf van ruim 6 jaar. Bovendien blijkt nergens uit uw administratief dossier, noch uit het hoorrecht, dat u thans tewerkgesteld zou zijn. Het loutere feit dat u thans 6 jaar op ononderbroken wijze in België verblijft, dat u taallessen Frans volgde, een inburgeringstraject doorliep en hier twee jaar tewerkgesteld zou zijn geweest, getuigt op zich dan ook niet van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving

Daartegenover verbleef u het merendeel van uw leven elders dan in België. Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus dd. 17/10/2018 blijkt immers dat u op 03/10/1976 geboren bent te Jeddah (Saoedi-Arabië). dat uw vader de Jemenitische nationaliteit had en uw moeder de Egyptische nationaliteit. Tijdens uw gehoor op 31/03/2015 bij de DVZ in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u opgegroeid te zijn in Saoedi-Arabië en dat u ernaar school bent gegaan. Zo verklaarde u tijdens uw interview bij de DVZ dat u er naar de universiteit ging, maar dat u deze niet afmaakte en dat u er tewerkgesteld was, wat u eveneens in het kader van het hoorrecht verklaarde. De DVZ stelt dan ook vast dat u ruim het merendeel van uw leven in dit land heeft verbleven.

Bij het CGVS verklaarde u eveneens opgegroeid te zijn in Saoedi-Arabië en dat u sinds 2000 regelmatig naar België reisde. We stellen vast dat uw vijf oudste kinderen allen te Jeddah geboren werden en dit op 18/05/2001, 13/09/2004, 06/10/2006, 22/01/2008; 31/10/2013. Hieruit kan afgeleid worden dat u ook na 2000 regelmatig in Saoedi-Arabië verbleven heeft. Tenslotte verbleef zoals gezegd uw vader in Saoedi-Arabië en heeft u er vijf halfbroers en halfzussen. Tevens blijkt uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus dd 17/10/2018 dat u in de periode na 2008 ook de Egyptische nationaliteit heeft verworven. Uw moeder is immers een Egyptische en verblijft er met uw vier halfbroers en halfzussen.

Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus blijkt eveneens dat u tussen 2012 en 2013 - toen u in België gemachtigd was tot verblijf krachtens artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 in Egypte heeft verbleven, om nadien naar Saoedi-Arabië te reizen. Derhalve herhalen we dat u thans zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft, dat u een inburgeringstraject heeft gevolgd, dat u taallessen heeft gevolgd en dat u twee jaar gewerkt heeft in België. Niettemin merkt de DVZ op dat dit op zich niet getuigt van dermate hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving. U heeft immers ruim het merendeel van uw leven elders dan in België doorgebracht, u bent elders opgegroeid, geschoold en was er eveneens tewerkgesteld

Bovendien is het Arabisch uw moedertaal. Evenmin doet de vaststelling dat u hier zes jaar op regelmatige wijze verblijft, dat u hier eerder tewerkgesteld was en dat u een inburgeringstraject heeft gevolgd afbreuk aan het feit dat u destijds uw verblijfsrecht opende op basis van een vluchtelingenstatus die op 17/10/2018 door het CGVS werd ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht wordt nooit te hebben bestaan. Het CGVS heeft u de vluchtelingenstatus immers destijds toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen - het achterhouden van de Egyptische nationaliteit en de mogelijkheid om u naar Egypte te begeven - die doorslaggevend zijn geweest voor uw erkenning als vluchteling, namelijk uw identiteit. Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 17/10/2018 blijkt dat er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen en dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien was het CGVS van oordeel dat u er eerder voor gekozen heeft om bewust te liegen bij de Belgische asielinstanties over uw Egyptische nationaliteit en dat dit significant is voor uw algemene geloofwaardigheid. Volgens het CGVS ging het hierbij om een weloverwogen leugen gezien u veronderstelde dat uw Egyptische nationaliteit een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming.

We herhalen immers dat u op 11/05/2016 het voorwerp was van een politiecontrole op de luchthaven van Zaventem waar u vertrok voor een reis naar Istanboel (Turkije). U was hierbij in het bezit van een Egyptisch paspoort, afgeleverd op 16/01/2010 en geldig tot 15/01/2017. Dit paspoort werd hierbij in beslag genomen, gezien er vermoedens waren dat dit vals was. Al kort nadien werd u echter een nieuw Egyptisch paspoort afgeleverd, namelijk op 13/08/2016. U kan het dan ook niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren voor de Egyptische autoriteiten, noch dat u geen banden heeft met Egypte. Het CGVS was in haar beslissing immers van oordeel dat de geloofwaardigheid van uw vrees voor Egypte ondergraven wordt door de vele contacten die u nog met de Egyptische autoriteiten heeft gehad sinds 2013 en dus na het aantreden van het huidige militaire regime dat u stelt te vrezen.

Zo werd u op 16/12/2014 te Cairo (Egypte) een Marokkaans visum afgeleverd. Tevens wendde u zich te Saoedi-Arabië tot het Egyptisch consulaat om een nieuw Egyptisch paspoort aan te vragen, hetgeen u kreeg op 13/08/2016. Ook kreeg u op 23/01/2017 een attest van de Egyptische ambassade in Brussel om de authenticiteit van uw vorige Egyptische paspoort aan te tonen. Het CGVS stelde bovendien vast dat u bij de politiecontrole te Zaventem van 11/05/2016 in het bezit was van een frequent flyer-kaart van 'Egyptair' en dat dit document regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert. Zelf verklaarde u dat u uw Egyptisch paspoort nodig had om uw moeder te kunnen bezoeken.

Het geheel van deze vaststellingen doet de DVZ dan ook besluiten dat u thans geen enkele vrees koestert in Egypte en dat u nog steeds over de Egyptische nationaliteit beschikt. Uw herhaaldelijke reizen naar Egypte - aldus het CGVS en uw eigen verklaringen - nopen geenszins tot een wijziging van deze vaststelling, maar tonen slechts aan dat u sterke banden heeft met Egypte en zelfs een familiaal netwerk. Het loutere feit dat u thans 6 jaar in België verblijft, dat u hier tijdelijk gewerkt heeft en dat u een inburgeringstraject heeft gevolgd, toont op zich dan ook niet aan dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hechter zijn dan uw banden met Egypte.

Integendeel, uit een nota van de Veiligheid van de Staat (VSSE) van 26/09/2019 blijkt dat u bij hun dienst gekend staat in het kader van de opvolging van extremisme. Aanvankelijk stond u in de jaren 2000 bekend als een salafistische prediker die nauwe banden onderhield met de Saoedische autoriteiten. Uit de nota blijkt dat u aanvankelijk naar België kwam met het oog op het verspreiden van de salafistisch-wahhabitische doctrine. U stond onder meer bekend voor uw radicale en antisemitische stellingnames. Zo blijkt uit de nota hoe u in een van uw preken tot God bad met de wens dat de joden en al hun bondgenoten -met inbegrip van de Verenigde Staten - vernietigd zouden worden. Bovendien pleitte u voor een zeer strikte islambeleving en de toepassing van de sharia, met inbegrip van lijfstraffen. Ten slotte riep u op tot steun aan de 'heilige oorlog' (jihad), de 'mujahideen' en de martelaren'. De DVZ stelt dan ook vast dat hieruit geenszins een diepgaande verankering en integratie in de Belgische samenleving kan blijken. Uw discours wijst net op een uitgesproken afkeer van de Belgische samenleving en een manifeste onwil om zich hierin te integreren. Uw discours en uw gedachtengoed tonen verder aan dat u een actueel en reëel gevaar vormt voor de Belgische nationale veiligheid.

Volgens de informatie die de DVZ van de VSSE ontving op 26/09/2019 blijkt dat u later in onmin bent geraakt met de Saoedische autoriteiten. In die periode werkte u in België samen met een salafistische instelling, het Centre Islamique Belge (CIB) van de radicale Sheikh Ayachi Bassam. U zou hierna toenadering gezocht hebben tot het Moslimbroederschap en u begon instellingen en moskeeën te frequenteren die aan de Moslimbroeders gelinkt zijn. Volgens de VSSE (dd 26/09/2019) zou u thans nog steeds radicale en antisemitische denkbeelden aanhangen. Uit de beslissing van het CGVS (tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 17/10/2018 blijkt bovendien dat u in maart 2013 een gebed voorging in Egypte waar de toenmalige president Mohammed Morsi aanwezig was. Ook verscheen u in Egypte in een tv-interview waarin u zich positief uitsprak over de volksopstand tegen het regime van Mubarak.

Derhalve stelt de DVZ vast dat u niet alleen uw verblijfsrecht heeft geopend op basis van bedrieglijke verklaringen en dat u de Belgische asielinstanties bewust heeft misleid door het achterhouden van uw Egyptische nationaliteit, maar dat u zich in België en daarbuiten heeft ingelaten met het verspreiden van de salafistisch-wahhabistische doctrine en uw radicale en antisemitische stellingnames. Deze vaststellingen getuigen dan ook geenszins van pogingen tot integratie in de Belgische samenleving, wel integendeel, u verspreidde een doctrine die zich afzet tegen de hedendaagse Westerse samenleving, die de scheiding van kerk en staat en de gelijkwaardigheid van de geslachten verwerpt en de sharia wenst in te voeren. Op basis van de informatie van de VSSE blijkt uit uw persoonlijk gedrag dat u actief denkbeelden verspreidt die haaks staan op de basisprincipes van de constitutionele democratische rechtsstaat, evenals deze vervat in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Het gebrek aan integratie in de Belgische samenleving in uw hoofde, uw voor de samenleving gevaarlijke overtuigingen en uw herhaaldelijke bedrieglijke verklaringen rechtvaardigen dan ook geenszins het behoud van uw verblijfsrecht.

Bijgevolg wordt op heden uw verblijfsrecht beëindigd krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 en wordt u bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid.

Wat uw gezins- en familieleden betreft, merken we op dat u volgens het rijksregister in België verblijft met uw echtgenote, uw vijf minderjarige kinderen en een meerderjarig kind. In het kader van het hoorrecht heeft u verklaard dat u allen op hetzelfde adres verblijft en dat u geen andere in België verblijvende familieleden heeft.

Vooreerst merken we op dat het CGVS bij beslissing van 17/10/2018 ook de vluchtelingenstatus van uw echtgenote, uw vijf minderjarige kinderen en uw meerderjarig kind heeft ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, §2, 2°, van de wet van 15 december 1980. Wat uw meerderjarige zoon betreft, merken we vooreerst op dat tussen ouders en meerderjarige kinderen geen gezinsleven wordt vermoed zonder bijkomende elementen van bijzondere afhankelijkheid die de normaal affectieve banden overstijgen. Daarnaast merken we op dat zelfs indien er sprake is van bijkomende elementen van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw meerderjarige zoon, ook hij het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg kan een eventuele gezinskern met uw meerderjarige zoon behouden blijven.

Wat uw echtgenote en minderjarige kinderen betreft, stellen we vast dat er op heden sprake is van een gezinskern. We merken echter op dat ook zij het voorwerp vormen van een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten en dat de gezinskern bijgevolg behouden blijft.

We herhalen dat u thans over zowel de Egyptische als de Jemenitische nationaliteit beschikt, maar dat het CGVS in haar beslissing van 17/10/2018 van oordeel was dat u niet mag worden teruggeleid naar Jemen, doch wel naar Egypte. Gelet op het feit dat u over de Egyptische nationaliteit beschikt, er regelmatig naartoe reisde en verbleef, u er nog een familiaal netwerk heeft en u er geen enkele vrees koestert, kan Egypte beschouwd worden als het land van bestemming in geval van een verwijdering. We merken dienaangaande op dat uw echtgenote over de Marokkaanse nationaliteit beschikt, uw minderjarige kinderen over de Jemenitische en Egyptische nationaliteit en uw meerderjarige zoon over de Jemenitische nationaliteit.

We wijzen er echter op dat de Egyptische nationaliteitswetgeving – “Law No. 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality” (een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier), bijgewerkt in 2004 -

stipuleert dat zowel uw kinderen als uw echtgenote over de Egyptische nationaliteit beschikken, of deze ten minste kunnen verwerven. Uit artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 blijkt immers dat alle personen die het kind zijn van een Egyptische vader onder de Egyptische nationaliteitswetgeving beschouwd worden als Egyptische burgers. Wat uw echtgenote betreft, merken we op dat artikel 7 van dezelfde Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 stipuleert dat de echtgenote van Egyptische burgers eveneens de Egyptische nationaliteit kunnen verwerven, door zich te wenden tot het Egyptische ministerie van Binnenlandse Zaken.

Bijgevolg staat vast dat bij een (her)vestiging in Egypte, uw echtgenote en uw kinderen u kunnen vergezellen. Gezien het gemak waarmee u opnieuw een Egyptisch paspoort werd afgeleverd en het feit dat u zich al herhaaldelijk probleemloos tot de Egyptische autoriteiten heeft gewend, maakt u het niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen vestigen in Egypte samen met uw gezin. Derhalve stelt de DVZ vast dat nergens blijkt dat het gezinsleven enkel in België kan plaatsvinden, gezien het volledige gezin thans het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten. Daartegenover kan u het niet aannemelijk maken dat het gezinsleven niet zou kunnen plaatsvinden in Egypte.

Indien u of uw gezinsleden nog bepaalde stappen zouden moeten ondernemen ten aanzien van de Egyptische autoriteiten om de Egyptische nationaliteit of een machtiging tot verblijf te verkrijgen, wijzen we erop dat u en uw gezinsleden, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid hebben om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging te vragen van de termijn om het grondgebied te verlaten, dus om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan jullie situatie, waaronder het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat er voor u onoverkomelijke hinderpalen zijn om een gezamenlijke hervestiging in Egypte te organiseren.

We herhalen dat op heden zowel uw verblijf als dat van uw echtgenote en uw kinderen wordt beëindigd krachtens artikel 11, § 3 tweede lid van de wet van 15 december 1980 en dat u allen een bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven. Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten wordt derhalve rekening gehouden met het hoger belang van uw kinderen.

Vooreerst stellen we nogmaals vast dat u thans met uw vijf minderjarige kinderen in België verblijft. Op 13/12/2014 kwam uw echtgenote in België aan met uw vier kinderen en op 14/07/2015 werd uw jongste kind in België geboren. Bijgevolg verblijven alle vijf uw minderjarige kinderen net als u ruim zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. Niettemin stellen we vast dat het in het hoger belang is van uw vijf minderjarige kinderen om samen met u en uw echtgenote gevolg te geven aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. Het is immers in het hoger belang van de minderjarige kinderen dat de gezinskern behouden blijft.

Uw vijf minderjarige kinderen werden geboren op 13/09/2004, 06/10/2006, 22/01/2008, 31/10/2013 en op 14/07/2015. Wat uw oudste kind betreft - A-Z. k. A. N. (..) (° 13/09/2004) merken we op dat het geboren werd te Jeddah (Saoedi-Arabië) en samen met uw echtgenote op 13/12/2014 naar België kwam. Bijgevolg kwam ze op 10-jarige leeftijd aan in België en verblijft ze op heden zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. We stellen dan ook vast dat ze het merendeel van haar leven elders dan in België heeft doorgebracht. Het kind groeide immers elders dan België op en ging redelijkerwijs elders naar school. Bovendien is het Arabisch de moedertaal van het kind. Het loutere feit dat zij op heden zes jaar op regelmatige en onderbroken wijze in België verblijft is bijgevolg niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te getuigen.

Wat het tweede kind betreft - A-Z., H. (..) (°06/10/2006) - merken we op dat het kind alsook te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren is en samen met uw echtgenote naar België kwam op 13/12/2014, en dit op 8-jarige leeftijd. Bijgevolg verblijft het kind thans eveneens ruim zes jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België. De DVZ stelt echter opnieuw vast dat het kind het merendeel van haar leven in elders dan in België heeft doorgebracht, dat het elders is opgegroeid, redelijkerwijs naar school is gegaan en dat de moedertaal eveneens het Arabisch is. Opnieuw is de loutere vaststelling dat het kind al ruim zes jaar in België verblijft op zich niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te spreken.

Het derde kind - A-Z., O. A. N. (..) (°22/01/2008) - is alsook te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren en kwam samen met uw echtgenote naar België op 13/12/2014, en dit op 6-jarige leeftijd. Bijgevolg verblijft het

kind thans eveneens ruim zes jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België. Derhalve heeft het kind de helft van zijn leven elders dan in België doorgebracht, is het elders dan in België opgegroeid, elders dan in België naar school gegaan en is de moedertaal eveneens het Arabisch. Opnieuw is de loutere vaststelling dat het kind al ruim zes jaar in België verblijft niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te spreken.

Het vierde minderjarige kind - A-Z. N. A. N. (...) (31/10/2013) - werd eveneens te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren en kwam samen met uw echtgenote naar België kwam op 13/12/2014, en dit op 1 -jarige leeftijd. We stellen derhalve vast dat het kind ruim zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft. Bijgevolg verblijft het kind het merendeel van het leven in België. Niettemin merken we op dat dit geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen om zich samen met de rest van het gezin in Egypte te vestigen. Gezien zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote het Arabisch is, kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat ook dit kind het Arabisch machtig is. De DVZ is er zich wel van bewust dat deze hervestiging in Egypte gepaard gaat met een zekere hardheid, maar dat gezien de jonge leeftijd van het kind het flexibel genoeg moeten worden geacht om geacht samen met de ouders in Egypte te vestigen.

Wat ten slotte uw vijfde kind betreft A.-Z., I. (...) (°14/07/2015) - merken we op dat dit kind in België geboren is, namelijk te Brussel. Bijgevolg heeft dit kind het volledige leven in België doorgebracht. Dit hoeft echter geen onoverkomelijke barrière te vormen om zich samen met u en de rest van het gezin in Egypte te vestigen. Gezien zowel uw moedertaal als die van uw echtgenote het Arabisch is, kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat ook dit kind het Arabisch machtig is. Bovendien moet het kind gezien de jonge leeftijd flexibel genoeg worden geacht om zich samen met de rest van het gezin in Egypte te vestigen. De vaststelling dat het kind in België geboren is en het volledige leven in België heeft doorgebracht, is op zich dan ook onvoldoende om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te spreken.

Bijgevolg is de DVZ. van oordeel dat het in het hoger belang van alle vijf uw minderjarige kinderen is om samen met de ouders gevolg te geven aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. We merken op dat een hervestiging in Egypte voor de vijf minderjarige kinderen met een zekere hardheid gepaard kan gaan, maar dat dit geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen. Het is immers in het hoger belang van de minderjarige kinderen dat de gezinskern behouden blijft. Bovendien kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat zij allen het Arabisch machtig zijn en dat zij ook in Egypte toegang hebben tot onderwijs.

Wat het onderwijs betreft, merken we immers op dat u in kader van uw aanvraag 9bis - ingediend op 26/06/2019, onontvankelijk afgesloten op 22/03/2021 - verklaarde dat uw kinderen allen schoolgaande zijn in België en u legde hiervan attesten neer. We wijzen er echter op dat het recht op onderwijs geenszins een waarborg betekent voor een bepaalde graad van kwaliteitsvol onderwijs of tewerkstelling. Het recht op onderwijs is immers niet absoluut en geeft geenszins automatisch recht op verblijf, evenmin wanneer uw kinderen in het land van bestemming geen toegang tot onderwijs zouden hebben. In het kader van het nemen van een verwijderingsbeslissing kan er dan ook van worden uitgegaan dat de bewijslast bij de vreemdeling ligt, indien zijn kind, ten gelijke titel als de andere kinderen in het land van bestemming, geen toegang zou hebben tot het onderwijs in geval van verwijdering. Indien geen elementen worden aangebracht, kan eenvoudig worden besloten dat het ontbreken van toegang tot het onderwijs niet kan worden ingeroepen. Tenslotte kan een onderwijs van mindere kwaliteit of dat niet tot een betrekking of tewerkstelling aanleiding geeft, niet worden weerhouden. Evenmin bevat het recht op onderwijs een algemene verplichting om de keuze van een vreemdeling tot het volgen van onderwijs in een bepaalde verdragsluitende staat toe te staan.

Bovendien wijzen we erop dat u, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid heeft om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten kan vragen, onder andere omwille van het bestaan van schoolgaande kinderen.

Ten slotte wijzen we erop dat de situatie waarin uw kinderen zich op heden bevinden, geheel het gevolg is van uw persoonlijk handelen waarvoor u de gehele verantwoordelijkheid draagt. Op het ogenblik dat u de Belgische asielinstanties heeft misleid en uw Egyptische nationaliteit heeft achtergehouden, kon u verwachten dat indien de DVZ en het CGVS hiervan op de hoogte zouden zijn dit mogelijks gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg ook voor die van uw overige gezinsleden.

Derhalve wordt op heden zowel uw verblijf als dat van uw andere gezinsleden beëindigd en wordt u allen een bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg maken op heden al uw gezinsleden het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten en blijft de gezinskern behouden. We herhalen nogmaals dat drie van uw vijf minderjarige kinderen meer dan de helft van hun leven elders dan in België doorbrachten, zijn opgegroeid en dat u het niet aannemelijk maakt dat het kennelijk onredelijk is dat zij zich opnieuw elders vestigen, met name in een land waarvan zij de nationaliteit hebben en de officiële landstaal hun moedertaal is. Bovendien wijzen we erop dat gezien de jonge leeftijd van de kinderen zij voldoende flexibel geacht worden om zich met de rest van de gezinskern in Egypte te vestigen. Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen.

Betreffende uw medische situatie legde u twee voorschriften op uw naam neer voor medische onderzoeken bij 'Iris Ziekenhuizen Zuid' dd 18/02/2021. Daarnaast legde u een medisch attest dd 10/02/2021 neer waaruit blijkt dat u op 26/05/2021 een operatie gepland heeft. In het kader van het hoorrecht verklaarde u hierover dat u op dit ogenblik last heeft van een hoge bloeddruk en een gebroken sleutelbeen. Volgens uw verklaringen heeft u eerder een mislukte operatie ondergaan aan uw sleutelbeen en wordt u op 26/05/2021 opnieuw geopereerd aan uw sleutelbeen.

Het loutere feit dat u twee voorschriften neerlegt voor medische onderzoeken, dat u binnenkort op 26/05/2021 aan het sleutelbeen dient geopereerd te worden en dat u last zou hebben van een hoge bloeddruk, toont echter niet aan dat u thans in de onmogelijkheid verkeert om te reizen, noch dat u medische behandelingen dient te ondergaan die niet toegankelijk of beschikbaar zouden zijn in Egypte. Indien u omwille van de operatie aan uw sleutelbeen tijdelijk in de onmogelijkheid verkeert om te reizen, wijzen we erop dat u in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 een gemotiveerd verzoek kan indienen bij de minister of diens gemachtigde om een verlenging van de termijn om het grondgebied vrijwillig te verlaten te vragen, om rekening te houden met deze operatie. Bijgevolg zijn er geen medische beletsels voor het nemen van deze beslissingen.

Tevens verklaarde u een vrees voor vervolging te hebben in verschillende landen, waaronder Egypte, Marokko en Saoedi-Arabië. Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 17/10/2018 blijkt echter dat het CGVS van oordeel was dat er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen en dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien stelde het CGVS dat u er eerder voor gekozen heeft om bewust te liegen bij de Belgische asielinstanties over uw Egyptische nationaliteit en dat dit significant is voor uw algemene geloofwaardigheid. Het CGVS was immers van oordeel dat het hierbij gaat om een weloverwogen leugen gezien u veronderstelde dat uw Egyptische nationaliteit een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming.

U bracht bij de DVZ geen nieuwe elementen aan die nopen tot een wijziging van de conclusie van het CGVS. We herhalen bovendien dat u zeer regelmatig naar Egypte reisde en zich er herhaaldelijk tot de autoriteiten wendde, onder andere voor de afgifte van een nationaal paspoort. Evenmin zijn er familiale beletsels voor het nemen van deze beslissingen. Uit de Egyptische nationaliteitswetgeving - Law No 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality, bijgewerkt in 2004 - blijkt immers dat al uw gezinsleden via geboorte of via huwelijk de Egyptische nationaliteit hebben of deze op zijn minst kunnen bekomen.

Tot slot merken we echter wel op dat een hervestiging in Egypte gepaard kan gaan met een zekere hardheid, maar dat dit voor een volwassen man als u geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen. We herhalen immers dat u het merendeel van uw leven elders dan in België doorbracht. U werd immers in Saoedi-Arabië geboren, u bent er opgegroeid en u was er tewerkgesteld. Sinds 2000 reisde u regelmatig naar België en op 01/03/2011 werd u in toepassing van artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 gemachtigd tot verblijf en werd u in het bezit gesteld van een B-kaart. Niettemin verliet u België al op 18/10/2012. Het feit dat uw vijf oudste kinderen allen in Saoedi-Arabië geboren zijn op 18/05/2001, 13/09/2004, 06/10/2006, 22/01/2008 en op 31/10/2013 toont aan dat u ook na 2000 regelmatig in Saoedi-Arabië verbleef. Bovendien heeft u in de periode na 2008 ook de Egyptische nationaliteit verworven. Uw moeder is immers een Egyptische en verblijft er met uw vier halfbroers en halfzussen. Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus blijkt eveneens dat u tussen 2012 en 2013 - toen u in België gemachtigd was tot verblijf krachtens artikel 9 en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 in Egypte heeft verbleven, om nadien naar Saoedi-Arabië te reizen. Derhalve heeft u nog steeds sterke banden met Egypte en zelfs een familiaal netwerk dat een

hervestiging kan faciliteren. Eventueel in België opgedane ervaringen verworven competenties kunnen ook worden aangewend bij deze hervestiging. We herhalen tot slot dat u zich volgens de VSSE in België heeft beziggehouden met het verspreiden van de salafistisch-wahhabitische doctrine en uw radicale en antisemitische stellingnames. Dit getuigt van de manifeste onwil om zich in de Belgische samenleving te integreren en bewijst dat u een actueel en reëel gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

Derhalve wordt krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen tot het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf kennisgeving van de beslissing.”

Ten aanzien van tweede verzoekende partij en de vijf minderjarige kinderen:

“BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mevrouw

naam E. A. (..)

voornaam N. (..)

geboortedatum 22 02 1980

geboorteplaats Casablanca

nationaliteit Marokko-

+ 5 kinderen:

naam : A.-Z. (..)

voornaam k. A. N. (..)

geboortedatum ; 15 09 2001

geboorteplaats Jeddah-Marokko

nationaliteit Jemen-Marokko

naam A-Z. (..)

voornaam H. (..)

geboortedatum 06 10 2006

geboorteplaats Jeddah

nationaliteit Jemen-Marokko

naam A-Z. (..)

voornaam O. A. N. (..)

geboortedatum : 22 01 2005

geboorteplaats Jeddah

nationaliteit ' Jemen-Marokko

naam Al-Zarra

voornaam Sajit Ahmed Sajit

geboortedatum 31 10 2013

geboorteplaats Jeddah

nationaliteit Jemen-Marokko

naam Al-Zarra

voornaam khawlah Ahmed Sajit

geboortedatum 02 02 2015

geboorteplaats Brussel

nationaliteit Jemen-Marokko

Krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen”, tenzij u beschikt over de documenten die zijn

vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, omwille van volgende redenen

Op 27/03/2015 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij Je Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) Op 28/10/2015 heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten om u de vluchtelingenstatus toe te kennen, een beslissing waarvan u op 29/10/2015 in kennis werd gebracht Als een gevolg van deze beslissing bent u thans in het bezit van een B-kaart, geldig tot 16/07/2025.

Op 11 05 2016 was uw echtgenoot het voorwerp van een politiecontrole op de luchthaven van Zaventem. waar hij vertrok voor een reis naar Istanboel (Turkije) Uw echtgenoot was hierbij in het bezit van een Egyptisch paspoort, afgeleverd op 16/01/2010 en zijn Belgische verblijfstitel. Dit toonde aan dat hij niet enkel de Jemenitische nationaliteit had maar eveneens de Egyptische nationaliteit. Derhalve stelde de DVZ vast dat uw echtgenoot bedrieglijke verklaringen had afgelegd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en dat hij doelbewust informatie heeft achtergehouden.

Op grond van deze informatie heeft de DVZ op 13/07/2016 krachtens artikel 49, § 2, eerste lid, tweede zin en artikel 55/3/1, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een vraag tot intrekking van de vluchtelingenstatus van u en uw echtgenoot overgemaakt aan het CGVS. Op 24/10/2016 werd u beiden door het CGVS opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus op 14/11/2016. U kwam beiden echter niet opdagen.

Het CGVS nam vervolgens op 22/06/2017 de beslissing om de vluchtelingenstatus van u en die van uw echtgenoot in te trekken krachtens 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 23/06/2017 in kennis werd gebracht. Het CGVS heeft deze beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus echter ingetrokken op 18/08/2017. Inmiddels hadden u en uw echtgenoot op 24/07/2017 een schorsend beroep ingediend tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen(RVV), dat op 02/10/2017 verworpen werd door de RVV. In het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus werd u opnieuw door het CGVS uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud, ditmaal op 12/09/2017.

Op 17/10/2018 heeft het CGVS besloten om uw vluchtelingenstatus in te trekken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 18/10/2018 in kennis werd gebracht. Het CGVS stelt in haar beslissing van 17/10/2018 dat u zich bij uw verzoek om internationale bescherming volledig beriep op de motieven van uw echtgenoot en dat u geen eigen vluchtmotieven had ten aanzien van uw land van herkomst, Marokko. Gezien thans vaststaat dat uw echtgenoot zowel de Egyptische als de Jemenitische nationaliteit heeft, is volgens het CGVS gebleken dat uw vluchtelingenstatus destijds werd toegekend op grond van door jullie verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen, die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning als vluchteling. Derhalve diende uw vluchtelingenstatus ingetrokken te worden, aldus het CGVS. Volledigheidshalve wijzen we u en ten slotte op dat het CGVS op 17/10/2018 eveneens de vluchtelingenstatus van uw echtgenoot en uw vijf kinderen heeft ingetrokken.

Op 19/11/2018 heeft u bij de RVV een schorsend beroep ingediend tegen de intrekking van uw vluchtelingenstatus. Dit beroep werd door de RVV echter verworpen op 29/03/2019. Bijgevolg werd de beslissing van het CGVS in beroep door de RVV bevestigd en is de intrekking van uw vluchtelingenstatus definitief geworden.

Gezien uw vluchtelingenstatus definitief werd ingetrokken op grond van artikel 55 /3/1, § 2, 2° van de wet van 15 december 1980, staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten te geven krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Hierbij wordt onder meer rekening gehouden met de duur van uw verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

Op 23/03/2021 werd u via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten,

zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). Op 05/04/2021 heeft u de DVZ gecontacteerd met de vraag of u uitstel kon krijgen bij het invullen van deze vragenlijst en om een advocaat te contacteren. Er werd u een bijkomende termijn tot 30/04/2021 verleend om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen.

Vervolgens bezorgden u en uw echtgenoot de DVZ op 28/04/2021 de ingevulde vragenlijsten van u en uw echtgenoot, samen met volgende bijlagen een kopie van uw Belgisch reisdocument voor vluchtelingen, net als dat van uw echtgenoot en uw kinderen; een kopie van uw Belgische verblijfstitel en die van uw echtgenoot; Certificat de présence parentale (ONE – Office de la naissance et de l'enfance) voor A.-Z., L. (...) (°14/07/2015) en A.-Z., N. A. N. (...) (°31/10/2013), onderzoeksresultaten van de dienst nucleaire geneeskunde van het CMIREC - Delia Ziekenhuis dd. 17/01/2019, op uw naam; een attest van gezinssamenstelling dd 19/03/2021; twee voorschriften voor medische onderzoeken bij 'Iris Ziekenhuizen Zuid' op naam van uw echtgenoot dd 18/02/2021; een attest dd. 03/07/2018 waaruit blijkt dat uw echtgenoot een inburgeringscursus heeft gevolgd tussen 04/12/2017 en 22/12/2017; medische documenten op uw naam in verband met medische onderzoeken dd. 16/02/2021 en 28/02/2021; een medisch attest van 10/02/2021 waaruit blijkt dat uw echtgenoot op 26/05/2021 een operatie gepland heeft; een document van FOD Financiën i.v.m. 'MAYMANA SPRL'.

Bij het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten zal met al deze elementen, evenals met alle andere actueel in uw dossier aanwezige elementen rekening worden gehouden. Er wordt rekening gehouden met de duur van uw verblijf in het Rijk, het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de eventuele gevolgen voor u en uw familieleden.

Dienaangaande stellen we vast dat u op 27/03/2015 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de DVZ. In het kader van dat verzoek om internationale bescherming verklaarde u België te zijn binnengekomen op 13/12/2014. Bij uw binnenkomst in België was u een volwassen vrouw van 34 jaar. Op dit ogenblik verblijft u bijgevolg ruim zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. Derhalve stellen we vast dat u het merendeel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht. Tijdens uw gehoor bij de DVZ op 31/03/2015 in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u geboren te zijn in Casablanca (Marokko) en dat u sinds uw geboorte tot 2003 in Marokko heeft verbleven. Vervolgens verbleef u sinds 2003 tot uw komst naar België in Saoedi-Arabië. Bijgevolg staat vast dat u geboren bent in Marokko, dat u er bent opgegroeid en dat u er naar school ging. In het kader van uw gehoor op 31/03/2015 verklaarde u immers aan de universiteit van Casablanca te hebben gestuurd, maar dat u uw opleiding niet heeft afgewerkt. Op het moment van uw komst verklaarde u tevens dat uw moeder, twee broers en een zus nog steeds in Marokko verbleven

Het loutere feit dat u thans ruim zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft, namelijk sinds het indienen van het verzoek dat aanleiding gaf tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, is op zich dan ook niet voldoende om van een diepgaande integratie in de Belgische samenleving te spreken, noch om van hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. U verbleef immers het merendeel van uw leven elders dan in België, namelijk in Marokko en Saoedi-Arabië. Bovendien is het Arabisch uw moedertaal.

In het kader van het hoorrecht verklaarde u in België geen opleidingen te hebben gevolgd, noch eventuele cursussen. Evenmin verklaarde u in België tewerkgesteld te zijn geweest. Enkel verklaarde u Frans te kunnen lezen en schrijven. Derhalve stellen we vast dat u geen inburgeringscursus, noch andere inspanningen tot integratie ondernomen heeft. Bovendien merken we op dat het volgen van opleidingen, inburgerings- en taalcursussen en het genieten van tewerkstelling in België, slechts enkele aspecten zijn die blijk kunnen geven van integratie. Het behoort immers tot een normale attitude dat u na een verblijf van ruim 6 jaar een officiële landstaal leerde, inspanningen ter integratie ondernomen heeft en inspanningen leverde om tewerkstelling te genieten. Het loutere feit dat u thans 6 jaar op ononderbroken wijze in België verblijft en dat u verklaarde Frans te spreken, getuigt op zich dan ook niet van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving.

Bovendien doet het feit dat u 6 jaar op ononderbroken wijze in België verblijft, geenszins afbreuk aan het feit dat u destijds uw verblijfsrecht opende op basis van een vluchtelingenstatus die op 17/10/2018 door het CGVS werd ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2. 2° van de wet van 15 december 1980 en

die bijgevolg geacht wordt nooit te hebben bestaan. We herhalen immers dat u zich bij uw verzoek om internationale bescherming volledig beriep op de motieven van uw echtgenoot en dat u geen eigen vluchtmotieven had ten aanzien van uw land van herkomst. Later is echter gebleken dat u en uw echtgenoot bij dit verzoek om internationale bescherming de Belgische asielinstanties bewust hebben misleid, door de DVZ en het CGVS niet op de hoogte te stellen van het feit dat uw echtgenoot zowel over de Jemenitische als de Egyptische nationaliteit beschikt. Derhalve was het CGVS van oordeel dat uw vluchtelingenstatus en die van uw echtgenoot destijds werden toegekend op grond van door jullie verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen, die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning als vluchteling.

Het CGVS was in hoofde van uw echtgenoot van oordeel dat er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat hij zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen en dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien stelde het CGVS dat u er beiden eerder voor gekozen heeft om bewust te liegen bij de Belgische asielinstanties over de Egyptische nationaliteit van uw echtgenoot en dat dit significant is voor uw algemene geloofwaardigheid. Het CGVS was immers van oordeel dat het hierbij gaat om een weloverwogen leugen gezien u beiden veronderstelde dat de Egyptische nationaliteit van uw echtgenoot een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming.

Het loutere feit dat u thans zes jaar op regelmatige wijze in België verblijft, doet dan ook geen afbreuk aan de vaststelling dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden met het oog op het openen van verblijfsrecht. Bijgevolg wordt op heden uw verblijfsrecht beëindigd krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 en wordt u een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Wat uw gezins- en familielevens betreft, merken we op dat u verklaarde in België te verblijven met uw echtgenoot, uw vijf minderjarige kinderen en uw meerderjarig stiefkind. In het kader van het hoorrecht heeft u verklaard dat u allen op hetzelfde adres verblijft en dat u geen andere in België verblijvende familieleden heeft.

Vooreerst merken we op dat het CGVS bij beslissing van 17/10/2018 ook de vluchtelingenstatus van uw echtgenoot, uw vijf minderjarige kinderen en uw meerderjarig stiefkind heeft ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2° van de wet van 15 december 1980. Wat uw meerderjarige stiefkind betreft, merken we vooreerst op dat tussen ouders en meerderjarige kinderen geen gezinsleven wordt vermoed zonder bijkomende elementen van bijzondere afhankelijkheid die de normaal affectieve banden overstijgen. Daarnaast merken we op dat zelfs indien er sprake is van bijkomende elementen van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw meerderjarige stiefkind, ook hij het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg kan een eventuele gezinskern met uw meerderjarige stiefkind behouden blijven.

Wat uw echtgenoot en uw minderjarige kinderen betreft, stellen we vast dat er op heden sprake is van een gezinskern. We merken echter op dat ook zij het voorwerp vormen van een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten en dat de gezinskern bijgevolg behouden blijft.

We herhalen dienaangaande dat uw echtgenoot zowel over de Egyptische als de Jemenitische nationaliteit beschikt, en dat het CGVS van oordeel was dat uw echtgenoot zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen en dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt. Het CGVS vroeg tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van de heroverweging van uw vluchtelingenstatus of u thans een eventuele vrees koestert ten aanzien van Egypte. U verklaarde bij het CGVS dat u er persoonlijk geen had.

Zelf heeft u de Marokkaanse nationaliteit en uw vijf minderjarige kinderen hebben zowel de Marokkaanse als de Jemenitische nationaliteit. We wijzen er echter op dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u zich niet met het volledige gezin in Egypte kan vestigen, waarvan uw echtgenoot de nationaliteit heeft. De DVZ stelt immers vast dat de Egyptische nationaliteitswetgeving - "Law No. 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality" (een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier),

bijgewerkt in 2004 - stipuleert dat uw minderjarige kinderen over de Egyptische nationaliteit beschikken en dat u deze kan verwerven op basis van uw huwelijk met uw echtgenoot. Artikel 7 van de Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 stelt immers dat de echtgenote van een Egyptisch burger eveneens de Egyptische nationaliteit kan verwerven, door zich te wenden tot het Egyptische ministerie van Binnenlandse Zaken. Gezien het gemak waarmee uw echtgenoot eerder opnieuw een Egyptisch paspoort werd afgeleverd en het feit dat hij zich al herhaaldelijk probleemloos tot de Egyptische autoriteiten heeft gewend, maakt u het niet aannemelijk dat er onoverkomelijke barrières zouden zijn om u samen met uw echtgenoot in Egypte te vestigen. Wat uw vijf minderjarige kinderen betreffen, herhalen we dat deze alle vijf de dubbele nationaliteit Marokko-Jemen hebben. Uit artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 blijkt echter dat alle personen die het kind zijn van een Egyptische vader onder de Egyptische nationaliteitswetgeving beschouwd worden als Egyptische burgers. Bijgevolg kunnen uw vijf minderjarige kinderen alsook als Egyptische staatsburgers beschouwd worden. U maakt het dan ook niet aannemelijk dat het gezinsleven enkel in België kan plaatsvinden, gezien het volledige gezin thans het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten. Daartegenover blijkt nergens dat het gezinsleven niet zou kunnen plaatsvinden in Egypte.

Indien u of uw gezinsleden nog bepaalde stappen zouden moeten ondernemen ten aanzien van de Egyptische autoriteiten om de Egyptische nationaliteit of een machtiging tot verblijf te verkrijgen, wijzen we erop dat u en uw gezinsleden, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid hebben om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging te vragen van de termijn om het grondgebied te verlaten, dit om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan jullie situatie, waaronder het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat er voor u onoverkomelijke hinderpalen zijn om een gezamenlijke hervestiging in Egypte te organiseren.

Derhalve wordt op heden zowel uw verblijf als dat van uw echtgenoot en uw vijf minderjarige kinderen beëindigd krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 en wordt u allen een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Bij het nemen van deze beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten wordt derhalve rekening gehouden met het hoger belang van uw kinderen.

Vooreerst stellen we nogmaals vast dat u thans met uw vijf minderjarige kinderen in België verblijft. Op 13/12/2014 arriveerde u in België samen met uw vier kinderen. Vervolgens werd op 14/07/2015 uw jongste kind in België geboren. Bijgevolg verblijft u samen met uw kinderen ruim zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. Niettemin stellen we vast dat het in het hoger belang is van uw vijf minderjarige kinderen om samen met u en uw echtgenoot gevolg te geven aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. Het is immers in het hoger belang van de minderjarige kinderen dat de gezinskern behouden blijft.

Uw vijf minderjarige kinderen werden geboren op 13/09/2004, 06/10/2006, 22/01/2008, 31/10/2013 en op 14/07/2015. Wat het oudste kind betreft – A.-Z., K. A. N. (..) (°13/09/2004) - merken we op dat het geboren werd te Jeddah (Saoedi-Arabië) en samen met u op 13/12/2014 naar België kwam. Bijgevolg kwam ze op 10-jarige leeftijd aan in België en verblijft ze op heden zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. We stellen dan ook vast dat ze het merendeel van haar leven elders dan in België heeft doorgebracht. Het kind groeide immers elders dan België op en ging redelijkerwijs elders naar school. Bovendien is het Arabisch de moedertaal van het kind. Het loutere feit dat zij op heden zes jaar op regelmatige en onderbroken wijze in België verblijft is bijgevolg niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te getuigen.

Wat het tweede kind betreft – A.-Z., H. (..) (°06/10/2006) - merken we op dat het kind alsook te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren is en u vergezelde bij uw komst naar België op 13/12/2014, en dit op 8-jarige leeftijd. Bijgevolg verblijft het kind thans alsook ruim zes jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België. De DVZ stelt echter opnieuw vast dat het kind het merendeel van haar leven in elders dan in België heeft doorgebracht, dat het elders is opgegroeid, redelijkerwijs naar school is gegaan en dat de moedertaal eveneens het Arabisch is. Opnieuw is de loutere vaststelling dat het kind al ruim zes jaar in België verblijft niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te kunnen spreken.

Het derde kind – A. Z., O. A. N. (..) (°22/01/2008) – is alsook te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren en kwam samen met u naar België op 13/12/2004, en dit op 6-jarige leeftijd. Bijgevolg verblijft het kind

thans eveneens ruim zes jaar ononderbroken en regelmatige wijze in België. Derhalve heeft het kind de helft van zijn leven elders dan in België doorgebracht, is het elders dan in België opgegroeid, elders dan in België naar school gegaan en is de moedertaal eveneens het Arabisch. Opnieuw is de loutere vaststelling dat het kind al ruim 6 jaar in België verblijft niet voldoende om van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving te spreken.

Het vierde minderjarige kind – A.-Z., N. A. N. (..) (31/10/2013) – werd eveneens te Jeddah (Saoedi-Arabië) geboren en is het vierde kind dat samen met u naar België kwam op 13/12/2014. Dit kind was op dat ogenblik een jaar oud en verblijft thans ruim zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. Derhalve verblijft het kind het merendeel van zijn leven in België. Desalniettemin merken we op dat dit geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen om zich samen met de rest van het gezin in Egypte te vestigen. Er kan immers redelijkerwijs worden aangenomen dat ook dit kind op heden het Arabisch machtig is, gezien dit de moedertaal is van zowel u als uw echtgenoot. Wel is de DVZ er zich van bewust dat een hervestiging in Egypte gepaard gaat met een zekere hardheid, maar dat gezien de jonge leeftijd van het kind het flexibel genoeg moeten worden geacht om zich samen met de ouders in Egypte te vestigen.

Ten slotte werd uw vijfde kind – A.-Z. L. (..) (14/07/2015) - in België geboren, namelijk te Brussel. Bijgevolg heeft dit kind het volledige leven in België doorgebracht. Dit hoeft opnieuw geen onoverkomelijke barrière te vormen om zich samen met u en de rest van het gezin in Egypte vestigen. We herhalen dat het Arabisch zowel uw moedertaal is als die van uw echtgenoot en dat er derhalve redelijkerwijs kan aangenomen worden dat dit kind - minstens gedeeltelijk - opgevoed wordt in het Arabisch. Bovendien is de DVZ van oordeel dat gezien de jonge leeftijd, het kind flexibel genoeg moet worden geacht om zich samen met de rest van het gezin in Egypte te vestigen. Dat het kind in België geboren is en het volledige leven in België heeft doorgebracht, is op zich onvoldoende om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te spreken.

Bijgevolg stelt de DVZ vast dat het in het hoger belang van alle vijf uw minderjarige kinderen is om samen met de ouders gevolg te geven aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten. We merken op dat een hervestiging in Egypte voor de vijf minderjarige kinderen met een zekere hardheid gepaard kan gaan, maar dat dit geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen. Het is immers in het hoger belang van de minderjarige kinderen dat de gezinskern behouden blijft. Bovendien kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat zij allen het Arabisch machtig zijn en dat zij ook in Egypte toegang hebben tot onderwijs.

Wat het onderwijs betreft, merken we immers op dat u in kader van uw aanvraag 9bis - ingediend op 26/06/2019, onontvankelijk afgesloten op 22/03/2021 - verklaarde dat uw kinderen allen schoolgaande zijn in België en u legde hiervan attesten neer. We wijzen er echter op dat het recht op onderwijs geenszins een waarborg betekent voor een bepaalde graad van kwaliteitsvol onderwijs of tewerkstelling. Met recht op onderwijs is immers niet absoluut en geeft geenszins automatisch recht op verblijf, evenmin wanneer uw kinderen in het land van bestemming geen toegang tot onderwijs zouden hebben. In het kader van het nemen van een verwijderingsbeslissing kan er dan ook van worden uitgegaan dat de bewijslast bij de vreemdeling ligt, indien zijn kind, ten gelijke titel als de andere kinderen in het land van bestemming, geen toegang zou hebben tot het onderwijs in geval van verwijdering. Indien geen elementen worden aangebracht, kan eenvoudig worden besloten dat het ontbreken van toegang tot het onderwijs niet kan worden ingeroepen. Tenslotte kan een onderwijs van mindere kwaliteit of dat niet tot een betrekking of tewerkstelling aanleiding geeft, niet worden weerhouden. Evenmin bevat het recht op onderwijs een algemene verplichting om de keuze van een vreemdeling tot het volgen van onderwijs in een bepaalde verdragsluitende staat toe te staan.

Bovendien wijzen we erop dat u, in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid heeft om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten kan vragen, onder andere omwille van het bestaan van schoolgaande kinderen.

Ten slotte wijzen we erop dat de situatie waarin uw kinderen zich op heden bevinden, geheel het gevolg is van uw persoonlijk handelen en dat van uw echtgenoot waarvoor u heden de gehele verantwoordelijkheid draagt. U was immers op de hoogte van het feit dat uw echtgenoot naast de Jemenitische nationaliteit ook de Egyptische nationaliteit had, maar heeft dit bij de Belgische asielinstanties bewust achtergehouden. U was er zich immers van bewust dat dit mogelijks gevolgen

kon hebben voor uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg ook voor die van uw overige gezinskern. Derhalve stelt de DVZ vast dat u de Belgische asielinstanties bewust heeft misleid.

Bijgevolg wordt op heden zowel uw verblijf als dat van uw andere gezinsleden beëindigd en wordt u allen een bevel om het grondgebied te verlaten. De volledige gezinskern maakt het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten en op die manier blijft de gezinskern behouden. We herhalen nogmaals dat dat drie van uw vijf minderjarige kinderen meer dan de helft van hun leven elders dan in België doorbrachten, elders zijn opgegroeid en dat u het niet aannemelijk maakt dat het kennelijk onredelijk is dat zij zich opnieuw elders vestigen, met name in een land waarvan zij de nationaliteit hebben en de officiële landstaal hun moedertaal is. Bovendien wijzen we erop dat gezien de jonge leeftijd van de andere twee kinderen, zij voldoende flexibel geacht worden om zich met de rest van de gezinskern in Egypte te vestigen. Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissingen.

Betreffende uw medische situatie legde u in het kader van het hoorrecht volgende medische documenten neer: onderzoeksresultaten van de dienst nucleaire geneeskunde van het CHIREC Delta Ziekenhuis dd. 17/01/2019, op uw naam en medische documenten op uw naam in verband met medische onderzoeken dd. 16/02/2021 en 28/02/2021. Vooreerst merken we echter op dat u in het kader van het hoorrecht verklaarde dat u op dit ogenblik geen ziekte heeft die u belemmert te reizen. Bijgevolg blijkt nergens dat u thans medische problemen ervaart die het nemen van deze beslissingen belemmert, noch dat u thans medische behandelingen dient te ondergaan die niet toegankelijk of beschikbaar zouden zijn in Egypte. Bijgevolg zijn er geen medische beletsels voor het nemen van deze beslissingen.

In het kader van het hoorrecht verklaarde u net als bij het CGVS dat u thans geen vrees koestert ten aanzien van uw land van herkomst Marokko. Gezien uw man de Egyptische nationaliteit bezit, stelde het CGVS in haar beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus dat de mogelijkheid zich aandient dat u zich samen met uw echtgenoot in Egypte vestigt. Gevraagd naar een eventuele vrees ten aanzien van Egypte verklaarde u persoonlijk geen vrees te hebben ten aanzien van Egypte. We herhalen dat het CGVS van oordeel was dat uw echtgenoot zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen en dat hij een persoonlijke vrees voor achtervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt.

U bracht bij de DVZ geen elementen aan die nopen tot een wijziging van deze vaststelling van het CGVS. Bovendien wijzen we erop dat in toepassing van artikel 2, punt 1 en artikel 7 van de Egyptische nationaliteitswetsgeving van 29/05/1975 uw kinderen over de Egyptische nationaliteit beschikken en dat u deze kan verwerven door zich te wenden tot het Egyptische ministerie van Binnenlandse Zaken gezien het gemak waarmee uw echtgenoot eerder opnieuw een Egyptisch paspoort werd afgeleverd en het feit dat hij zich al herhaaldelijk probleemloos tot de Egyptische autoriteiten heeft gewend, maakt u het niet aannemelijk dat er onoverkomelijke barrières zouden zijn om zich samen met het gezin in Egypte te vestigen. We herhalen dan ook, dat er geen familiale beletsels, noch medische beletsels gebleken zijn.

Tot slot merken we nog op dat een hervestiging in Egypte gepaard kan gaan met een zekere hardheid, maar dat dit voor een volwassen vrouw als u geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen. We brengen immers in herhaling dat u bij uw binnenkomst in België een volwassen vrouw van 34 jaar was en dat u bijgevolg het merendeel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht. U bent immers geboren in Marokko, groeide er op en ging er naar school. Na 2003 vestigde u zich in Saoedi-Arabië, waar u verbleef tot uw komst naar België. We merken dan ook op dat u al lang geleden het land van herkomst heeft verlaten en zich vestigde in Saoedi-Arabië, om zich nadien in België te vestigen. U maakt dan ook niet aannemelijk dat, gezien u zich in het verleden reeds herhaaldelijk vestigde in een andere staat, u er deze keer niet zou in slagen om zich in Egypte te vestigen.

Derhalve wordt krachtens artikel 11, §3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die vereist zijn om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing."

Ten aanzien van derde verzoekende partij:

"BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mijnheer

Naam: Z. (..)

voornaam : A. N. N. (..)

geboortedatum 18.05.2001

geboorteplaats Jeddah

nationaliteit Jemen

Krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, omwille van volgende redenen:

Op 27/03/2015 diende uw vader een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U was op dat ogenblik minderjarig. Op 28/10/2015 heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten om uw vader, uzelf, uw vier minderjarige halfbroers/halfzussen en uw stiefmoeder de vluchtelingenstatus toe te kennen, een beslissing waarvan u op 29/10/2015 in kennis werd gebracht. Als een gevolg van deze beslissing bent u thans in het bezit van een B-kaart, geldig tot 16/07/2025. Op 11/05/2016 was uw vader echter het voorwerp van een politiecontrole op de luchthaven van Zaventem, waar hij vertrok voor een reis naar Istanboel (Turkije). Uw vader was hierbij in het bezit van een Egyptisch paspoort, afgeleverd op 16/01/2010 en geldig tot 15/01/2017 en zijn Belgische verblijfstitel. Dit toonde aan dat hij niet enkel de Jemenitische nationaliteit had zoals hij verklaarde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, maar eveneens de Egyptische nationaliteit. Derhalve stelde de DVZ vast dat uw vader bedrieglijke verklaringen had afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en dat hij destijds doelbewust informatie heeft achtergehouden, namelijk zijn Egyptische nationaliteit. Op grond van deze informatie heeft de DVZ bijgevolg op 13/07/2016 krachtens artikel 49, § 2, eerste lid, tweede zin, en artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een vraag tot intrekking van de vluchtelingenstatus van uw vader overgemaakt aan het CGVS. Op 24/10/2016 heeft het CGVS hem vervolgens opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van de heroverweging van zijn internationale beschermingsstatus op 14/11/2016. Uw vader kwam echter niet opdagen. Het CGVS nam vervolgens op 22/06/2017 de beslissing om de vluchtelingenstatus van u en van uw vader in te trekken krachtens 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u beiden op 23/06/2017 in kennis werd gebracht. Het CGVS heeft deze beslissing tot intrekking van uw vluchtelingenstatus echter ingetrokken op 18/08/2017. Inmiddels had uw vader op 24/07/2017 een schorsend beroep ingediend tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen(RVV), dat op 02/10/2017 verworpen werd door de RVV. In het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus werd uw vader opnieuw door het CGVS uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud, ditmaal op 12/09/2017. Op 17/10/2018 heeft het CGVS besloten om de vluchtelingenstatus van uw vader in te trekken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan hij op 18/10/2018 in kennis werd gebracht. Het CGVS was in haar beslissing van oordeel dat gezien uw vader zowel de Egyptische als de Jemenitische nationaliteit heeft, er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat hij zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen. Het CGVS stelde dan ook vast dat de vluchtelingenstatus destijds werd toegekend op grond van door uw vader verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen - het achterhouden van de Egyptische nationaliteit en de mogelijkheid om zich naar Egypte te begeven – die doorslaggevend waren voor de erkenning als vluchteling, namelijk de identiteit. Bij beslissing van 17/10/2018 heeft het CGVS ook uw vluchtelingenstatus ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980. Volledigheidshalve wijzen we erop dat het CGVS eveneens de vluchtelingenstatus van uw stiefmoeder en uw vijf minderjarige halfbroers/halfzussen heeft ingetrokken. Tot slot was het CGVS van oordeel dat uw vader - en bijgevolg alsook u - niet mag worden teruggeleid naar Jemen.

Op 19/11/2018 diende uw vader bij de RVV een schorsend beroep in tegen de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Dit beroep werd door de RVV echter verworpen op 29/03/2019. Bijgevolg werd de beslissing van het CGVS in beroep door de RVV bevestigd en is de intrekking van uw vluchtelingenstatus definitief geworden.

Gezien uw vluchtelingenstatus definitief werd ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980, staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen en u een bevel om het grondgebied te verlaten te geven krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Hierbij wordt ondermeer rekening gehouden met de duur van uw verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met uw land van herkomst.

Dienaangaande stellen we vast dat u samen met uw vader op 06/11/2014 in België aankwam. Vervolgens diende uw vader een verzoek om internationale bescherming in op 27/03/2015, dat aanleiding gaf tot de toekenning van de vluchtelingenstatus aan u beiden en aan uw stiefmoeder en uw op dat ogenblik vier minderjarige halfbroers/halfzussen. Derhalve verblijft u op dit ogenblik ruim zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. We merken dan ook op dat u ruim het merendeel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht. U bent immers op 18/05/2001 geboren te Jeddah (Saoedi-Arabië) en u kwam op 13-jarige leeftijd naar België. Bijgevolg staat vast dat u in Saoedi-Arabië, bent opgegroeid en dat u er redelijkerwijs naar school ging. Bovendien is het Arabisch uw moedertaal. De loutere vaststelling dat u thans zes jaar op regelmatige wijze in België verblijft is dan ook onvoldoende om van een dermate diepgaande integratie in de Belgische samenleving te getuigen.

Op 23/03/2021 werd u via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980). Op 08/04/2021 bezorgde u de DVZ een ingevulde vragenlijst met volgende bijlagen: een kopie van uw Belgische verblijfstitel; twee documenten uit Saoedi-Arabië; documenten in verband met de huur van een woning. Vervolgens bezorgde u de DVZ op 22/04/2021 via uw raadsman nogmaals de ingevulde vragenlijst met volgende bijlagen: een kopie van uw Belgisch reisdocument voor vluchtelingen; een kopie van uw Belgische verblijfstitel; documenten in verband met de huur van een woning; schoolattesten van het 'Ministry of Education - General Directorate of Saudi Schools' waaruit blijkt dat u in 2018-2019 onderwijs heeft gevolgd in de 'Saudi school' in Parijs; een attest van Actiris dd. 04/02/2021 waaruit blijkt dat u thans werkzoekende bent; attesten van het OCMW te Elsene dd. 26/03/2021 waaruit blijkt dat u sinds 01/01/2021 een leefloon ontvangt en thans een taalcursus zou volgen; twee documenten uit Saoedi-Arabië.

In het kader van het hoorrecht verklaarde u dat het Arabisch uw moedertaal is, maar dat u tevens een beetje Frans en een beetje Engels spreekt. Wat betreft onderwijs verklaarde u in uw eerste vragenlijst een diploma in de wetenschappen te hebben en in uw tweede vragenlijst dat u via afstandsonderwijs het secundair onderwijs te hebben afgerond bij de 'Saudi school' te Parijs. Wat tewerkstelling betreft verklaarde u nog nooit gewerkt te hebben, maar thans ingeschreven te zijn bij 'Actiris' als werkzoekende.

Derhalve stelt de DVZ vast dat u op dit ogenblik zes jaar op regelmatige wijze in België verblijft en dat u als minderjarige en bijgevolg als leerplichtige in België aankwam, doch dat u op heden geen officiële landstaal onder de knie heeft. Gezien u op 13-jarige leeftijd in België aankwam had u de mogelijkheid om in België naar school te gaan, in België een diploma te behalen, op die manier ook een officiële landstaal te leren en in België inspanningen tot integratie te leveren. Daartegenover dient de DVZ op heden vast te stellen dat u ervoor gekozen heeft om via afstandsonderwijs een diploma te behalen bij de 'Saudi school' te Parijs, een instelling van het 'Ministry of Education' van Saoedi-Arabië, met als gevolg dat u thans geen officiële landstaal machtig bent en dat u op heden - na een regelmatig verblijf van ruim zes jaar in België, waarvan vijf jaar als leerplichtige - op bijna 20-jarige leeftijd nog taalcursussen Frans dient te volgen. Dit getuigt dan ook geenszins van hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving, noch van verregaande pogingen tot integratie. Het wijst er slechts op dat uw banden met uw vorig land van verblijf nog steeds hechter zijn dan uw banden met de Belgische samenleving.

Bovendien stellen we vast dat uw voorkeur voor het Saoedische onderwijs opmerkelijk is gezien de voorgeschiedenis van uw vader. De DVZ werd via de Veiligheid van de Staat (VSSE) op 26/09/2019 immers in het bezit gesteld van informatie dat uw vader bij hun diensten gekend staat, gezien hij als salafistische prediker in het verleden nauwe banden onderhield met de Saoedische autoriteiten en dat hij naar België kwam met het oog op het verspreiden van de salafistisch-wahhabistische doctrine, net als zijn radicale en antisemitische stellingnames. De DVZ stelt dan ook vast dat uw vader in België een doctrine verspreidde die zich afzet tegen de hedendaagse Westerse samenleving, die de scheiding van kerk en staat en de gelijkwaardigheid van de geslachten verwerpt en de sharia wenst in te voeren. Dat ook u zich niet in de Belgische samenleving wenst te integreren, maar het Saoedische onderwijssysteem verkiest is bijgevolg opmerkelijk en getuigt van de onwil om zich in de Belgische samenleving te integreren.

We herhalen dat u op heden werkzoekende bent en dat u zich sinds kort bij 'Actiris' heeft ingeschreven als werkzoekende. Ondertussen ontvangt u thans leefloon van het OCMW, aldus het attest dat u neerlegde in het kader van het hoorrecht.

Op heden blijkt noch uit uw dossier, noch uit de verklaringen en de neergelegde stukken in het kader van het hoorrecht, dat u verregaande inspanningen tot integratie heeft ondernomen. We wijzen er immers op dat u als minderjarige immers leerplichtig was en dat het gezien uw regelmatig verblijf van reeds zes jaar in België slechts van een normale attitude zou getuigen dat u doorheen uw verblijf ernstige inspanningen geleverd heeft om onderwijs en eventuele opleidingen te volgen, een officiële landstaal te leren en werk te zoeken. Niettemin dient de DVZ vast te stellen dat er in uw hoofd geen dergelijke inspanningen geleverd zijn.

Bovendien merken we op dat in het geval u toch bijkomende inspanningen tot integratie heeft ondernomen, dit geen afbreuk doet aan het feit dat u uw verblijfsrecht heeft geopend op basis van een vluchtelingenstatus die op 17/10/2018 door het CGVS werd ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 en die bijgevolg geacht wordt nooit te hebben bestaan. We merken op dat het CGVS van oordeel was dat de vluchtelingenstatus destijds verkeerdelijk werd toegekend aan uw vader, en bijgevolg ook aan u, op grond van door uw vader verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen - het achterhouden van de Egyptische nationaliteit en de mogelijkheid om zich naar Egypte te begeven – die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning als vluchteling, namelijk de identiteit. Bijgevolg wordt op heden uw verblijfsrecht beëindigd krachtens artikel 11, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980 en wordt u een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Wat uw gezins- en familieleven betreft, merken we op dat u in het kader van het hoorrecht verklaarde in België samen te wonen met uw vader, uw stiefmoeder, uw drie halfzussen en uw twee halfbroers. Vooreerst herhalen we dat het CGVS bij beslissing van 17/10/2018 ook de vluchtelingenstatus van uw vader, uw stiefmoeder, uw drie halfzussen en uw twee halfbroers heeft ingetrokken krachtens artikel 55/3/1, §2, 2°, van de wet van 15 december 1980.

Op heden behoren noch uw vader, noch uw stiefmoeder, noch uw minderjarige halfbroers/halfzussen tot uw gezinskem. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen ouders en hun meerderjarige kinderen enerzijds, of tussen meerderjarige broers en zussen onderling anderzijds, zonder bijkomende elementen van bijzondere afhankelijkheid die de normaal affectieve banden overstijgen. Bovendien merken we op dat zelfs indien er sprake is van bijkomende elementen van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw vader, ook hij het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Bijgevolg kan een eventuele gezinskem met uw vader en uw andere familieleden behouden blijven. We merken echter op dat u thans de Jemenitische nationaliteit heeft en dat uw vader zowel de Jemenitische als de Egyptische nationaliteit heeft. Daarnaast heeft uw stiefmoeder de Marokkaanse nationaliteit en uw halfbroers/halfzussen zowel de Marokkaanse nationaliteit als de Jemenitische. Dienaangaande stellen we vast dat het CGVS in haar beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van 17/10/2018 van oordeel was dat uw vader - en bijgevolg ook u - niet mag worden teruggeleid naar Jemen.

Er blijkt echter nergens dat het familieleven zich enkel in België kan afspelen. We wijzen immers op de Egyptische nationaliteitswetgeving (Law No. 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality, bijgewerkt in 2004) waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Uit artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 blijkt immers dat alle personen die het kind zijn van een Egyptische vader onder de Egyptische nationaliteitswetgeving beschouwd worden als Egyptische burgers. Bijgevolg staat vast dat u uw vader en uw overige familieleden kan vergezellen bij

een(her)vestiging in Egypte. Gezien het gemak waarmee uw vader opnieuw een Egyptisch paspoort werd afgeleverd en het feit dat hij zich al herhaaldelijk probleemloos tot de Egyptische autoriteiten heeft gewend, maakt u het niet aannemelijk dat u zich niet samen met hem zou kunnen vestigen in Egypte. Derhalve stelt de DVZ vast dat nergens blijkt dat het familieleven enkel in België kan plaatsvinden, gezien u allen het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten. Daartegenover kan u het niet aannemelijk maken dat het familieleven niet zou kunnen plaatsvinden in Egypte.

Indien u of uw familieleden nog bepaalde stappen zouden moeten ondernemen ten aanzien van de Egyptische autoriteiten om de Egyptische nationaliteit of een machtiging tot verblijf te verkrijgen, wijzen we erop dat u en uw familieleden in toepassing van artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980, de mogelijkheid hebben om via een gemotiveerd verzoek aan de minister of diens gemachtigde een verlenging te vragen van de termijn om het grondgebied te verlaten, dit om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan jullie situatie, waaronder het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat er voor u onoverkomelijke hinderpalen zijn om een gezamenlijke hervestiging in Egypte te organiseren.

Betreffende uw medische situatie, verklaarde u in het kader van het hoorrecht geen medische problemen te ervaren die u belemmeren te reizen, noch legde u enig medisch document neer. Bijgevolg zijn er geen medische elementen die het nemen van deze beslissingen in de weg staan.

In het kader van het hoorrecht verklaarde u niet naar uw land van nationaliteit te kunnen terugkeren omwille van de oorlog in uw land. Dienaangaande wijzen we erop dat het CGVS in haar beslissing van 17/10/2018 van oordeel was dat noch u, noch uw vader naar Jemen mochten teruggeleid worden. Het CGVS was hierbij tevens van oordeel dat uw vader wel naar Egypte teruggeleid mocht worden. De DVZ stelt op heden vast dat u het niet aannemelijk maakt dat u zich niet in Egypte zou kunnen vestigen. Artikel 2, punt 1, van de Egyptische nationaliteitswetgeving van 29/05/1975 stipuleert immers dat u over de Egyptische nationaliteit beschikt, gezien uw vader een Egyptisch staatsburger is. Bijgevolg stelt de DVZ vast dat u naar Egypte teruggeleid kan worden.

Daarnaast verklaarde u in het kader van het hoorrecht eveneens dat u niet terug kan keren gezien u reeds zes jaar in België verblijft en omdat u hier een leven heeft opgebouwd. U stelde dat u momenteel stappen aan het ondernemen bent om u de Franse taal eigen te maken en een hogere opleiding te volgen in België. De DVZ stelt echter vast dat deze verklaarde inspanningen ruimschoots laattijdig zijn. Na een verblijf van ruim zes jaar - waarvan enkele jaren als leerplichtige - spreekt u nog steeds geen officiële landstaal, noch ging u in België naar school of bent u tewerkgesteld. We herhalen immers dat u het Saoedische onderwijsapparaat verkiest boven het Belgische, wat aantoont dat uw banden met de Belgische samenleving niet dermate hecht zijn.

De DVZ is er zich van bewust dat een hervestiging in Egypte met een zekere hardheid gepaard kan gaan, maar dat dit voor u geen onoverkomelijke barrière hoeft te vormen. We herhalen immers dat u het merendeel van uw leven elders dan in België heeft doorgebracht, dat u er bent opgegroeid en dat u er schoolliep. In België heeft u daartegenover geen school gelopen, noch spreekt u de taal. U maakt het dan ook niet aannemelijk dat u zich niet in Egypte kan vestigen, waarvan u wel de taal spreekt.

Derhalve wordt krachtens artikel 11, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing.

(..)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een tweede middel betogen de verzoekende partijen als volgt:

"Kennelijke appreciatiefout en schending van de artikelen 11. 62 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele

motivering van bestuurshandelingen, van artikel 3 en 8 EVRM en schending van de verplichting van zorgvuldigheid en het evenredigheidsbeginsel:

2.1.

Overwegende dat het beginsel van behoorlijk bestuur ook een verplichting van zorgvuldigheid oplegt aan het bestuur, wat ook een verplichting inhoudt van het opzoeken en evalueren van de pertinente feiten, wat reeds lang werd vooropgesteld als beginsel door de Raad van State (zie b.v. C.E., 23 februari 1966, nr. 58.328 en C.E., 31 mei 1979, nr. 19.671 en C.E., Claeys, nr. 14.098 van 29 april 1970);

Dat in toepassing van deze rechtspraak aan het bestuur wordt opgelegd om de feiten vast te stellen en volledig onderzoek te voeren van alle gegevens van de zaak alvorens een beslissing te nemen;

Dat het beginsel van evenredigheid eveneens een beginsel van Belgisch recht en Europees recht is wat het bestuur oplegt om een evenwicht te zoeken van de maatregel, tussen de doelstelling en de ongemakken die ze tot gevolg hebben voor de bestuurde en in het geval dat er geen redelijk evenwicht is tussen de ongemakken die er worden door veroorzaakt en het voordeel verschaft aan het algemeen belang, is er sprake van een miskennis van het beginsel (zie C.E., nr. 58.869, Ile kamer, 01/04/1996, R.D.E., 1996, p.742 en RvS, nr. 211.254 van 22 februari 2011);

Dat Uw Raad onderstreept tevens dat artikel 8 van het EVRM vereist dat « l'autorité administrative de se livrer, avant de prendre sa décision, à un examen aussi rigoureux que possible de la cause ». (CGE n°139 759 du 26 février 2015 ; dans le même sens, voy. également CCE 25 octobre 2013, n°112 862 ; CCE 8 septembre 2009, n° 31 274 ; CCE 28 janvier 2010, n° 37 703 ; CCE du 7 janvier 2010, n° 36 715).

Dat artikel 3 EVRM voorziet dat "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. " Deze absolute wetsbepaling verplicht dat er een zorgvuldig onderzoek wordt gevoerd van de situatie van de vreemdeling in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991; zie ook RvV nr 138 942 van 20 februari 2015).

Dat verwerende partij meent te kunnen voorhouden dat er rekening werd gehouden met de duur van het verblijf van verzoekers hun verblijf in België, alsmede het bestaan van familiebanden of culturele banden of sociale banden met het land van herkomst;

Dat er verwezen kan worden naar de uiteenzetting van het eerste middel waarin er gemotiveerd werd dat Egypte niet eens het land van herkomst is van de minderjarige en meerderjarige kinderen, noch van verzoekster;

Dat ook al heeft verzoeker eveneens de Egyptische nationaliteit dit niet weg neemt dat er een grondig onderzoek dient plaats te vinden of hij zich daar zou kunnen vestigen met heel zijn gezin;

Dat verwerende partij allereerst zelf stelt dat verzoeker en zijn gezin minstens zes jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijven, hij een inburgeringstraject heeft gevolgd, taallessen en twee jaar heeft gewerkt in België;

Dat er toch wordt gesteld dat er geen sprake kan zijn van een diepgaande verankering in de Belgische samenleving en dat er op basis van de beslissing van het CGVS van 17/10/2018 wordt gesteld dat verzoeker zich naar Egypte kan begeven;

Dat in het kader van deze intrekkingsprocedure bij het CGVS verzoeker zijn vrees ten aanzien van Egypte eveneens heeft doen gelden omwille van de vrees voor het huidige regime omdat zij hem zouden percipiëren als iemand die steun betuigt aan de Moslimbroeders;

Dat verzoeker zijn vrees en documenten hieromtrent onderzocht werden in dit kader en dat het CGVS dat na onderzoek het volgende gesteld kon worden over het al dan niet gepercipieerd worden als aanhanger van deze groepering;

(..)

(CGVS beslissing dd. 17.10.2018, p. 3)

Dat hieruit duidelijk blijkt dat het CGVS van oordeel is dat verzoeker niet gepercipieerd kan worden als aanhanger van deze moslimbroeders, dat hij hier geen lid van is, dat het eerder een toeval was dat hij een gebed voering waar ook president Morsi aanwezig was, dat zowel het gebed met president Morsi als zijn verschijning op een praatprogramma dateren van 2013 en dat er kan gesteld worden dat deze gebeurtenissen niet meer van tel zijn;

Dat desalniettemin de bestreden beslissingen onder andere gebaseerd zijn op het feit dat verzoeker zijn persoonlijk gedrag niet zou stroken met de basisprincipes van de constitutionele democratische rechtstaat en omwille van een gebrek aan integratie in de Belgische samenleving;

Dat echter de elementen waarop verwerende partij zich baseert niet werden afgewezen door het CGVS zeggende dat er onvoldoende bewijs voorligt dat hij gepercipieerd zou worden als een aanhanger van de moslimbroedergemeenschap;

Dat verzoeker nogmaals wenst te benadrukken dat hij hier absoluut geen deel van uitmaakt en zich verzet tegen deze radicale beweging;

Dat het CGVS oordeelde dat hij niet aantoonde dat hij gepercipieerd zou kunnen worden als een aanhanger van radicale bewegingen en dat verwerende partij het tegendeel beweert en sterker nog meent dat hij zich schuldig maakte aan radicale en antisemitische stellingnames en zich heeft ingelaten met het verspreiden van salafistische-wahabitische doctrine;

Dat dergelijke redenering op zijn minst contradictorisch kan worden bevonden en dat het voor verzoeker absoluut niet duidelijk is of hij nu volgens verwerende partij zou kunnen terugkeren naar Egypte aangezien DVZ nu zou stellen dat hij zich heeft ingelaten met deze radicale bewegingen maar dat tegenstrijdig genoeg het CGVS oordeelde dat dit niet werd aangetoond waardoor zij meenden dat hij kon worden teruggestuurd naar Egypte aangezien zijn vrees niet aannemelijk werd gemaakt;

Dat wat er ook van zij, verzoeker bij zijn verklaringen blijft zeggende dat hij allermist zich heeft uitgelaten op een radicale en antisemitische manier en dat hij daarentegen bijvoorbeeld verschillende keren de aanslagen in België heeft veroordeeld alsook de moslimgemeenschap aangesproken heeft dit te doen en net heeft meegewerkt aan het deradicaliseren van jongeren en het hen verbieden om af te reizen naar Syrië en Irak om deel te nemen aan de oorlog;

Dat kan worden vastgesteld dat de standpunten van het CGVS en de Staatsveiligheid omtrent de beweerdde gevaarlijkheid van verzoeker omwille van zijn beweerdde radicale ideeën en activiteiten verschillend zijn en elkaar tegenspreken;

Dat echter Staatsveiligheid wel degelijk in een nota die dateert van na de beslissing van het CGVS bevestigt dat verzoeker een salafistische prediker zou zijn die in Saoedi-Arabië niet meer welkom is en die toenadering zocht tot de Moslimbroeders door broederschappen, begon instellingen en moskeeën te frequenteren die gelinkt zijn aan die beweging en dat volgens de meest recente informatie zou hij nog steeds radicale ideeën aanhangen;

Dat uit intern mailverkeer van verwerende partij blijkt dat de Egyptische consul en DVZ contact hadden en dat deze consul geïnteresseerd zou zijn in verzoeker zijn profiel;

Dat deze recente elementen niet in aanmerking zijn genomen door DVZ om het risico op schending van artikel 3 EVRM te beoordelen in geval van terugkeer naar Egypte, nu deze elementen van aard zijn om een ander licht te werpen op deze risicobeoordeling dan deze die werd gemaakt door het CGVS die geen rekening kon houden met deze bijkomende elementen;

Dat er geenszins een zorgvuldig onderzoek werd gevoerd naar een mogelijke schending van artikel 3 EVRM rekening houdende met al deze nieuwe elementen;

Dat de nota van de staatsveiligheid dateert van na de beslissing tot intrekking van verzoeker zijn vluchtelingenstatuut en dat er in de bestreden beslissing enkel verwezen wordt naar de beslissing van het CGVS om te kunnen stellen dat verzoeker zonder problemen zou kunnen terugkeren naar Egypte;

Dat ook totaal geen rekening wordt gehouden met het mailverkeer tussen de Egyptische consul en DVZ waarvan de inhoud toch duidelijk wijst op een specifieke interesse van de consul in het profiel van de verzoeker omwille van zijn religieuze activiteiten en standpunten ;

Dat er letterlijk het volgende wordt gesteld in de nota van de staatsveiligheid:

‘A.Z (...) zocht vervolgens toenadering tot het Moslimbroederschap en begon instellingen en moskeeën te frequenteren die gelinkt zijn aan de Moslimbroeders. Hij beweerde dat hij in Saoedi-Arabië werd gearresteerd en ruim een jaar lang werd vastgehouden, omwille van zijn sympathie voor de Moslimbroederschap ’

Dat het duidelijk wel erkend wordt door de staatsveiligheid dat verzoeker gepercipieerd kan worden als zijnde iemand die aan deze gemeenschap gelinkt kan worden;

Dat er in dit licht een bijkomend onderzoek gevoerd moet worden naar het risico bij terugkeer naar Egypte;

Dat wanneer de staatsveiligheid van België meent dat verzoeker omwille van zijn gedachtegoed, ook al betwist hij dit ten eerste, gepercipieerd wordt als zijnde geradicaliseerd en gelinkt aan de moslimbroedergemeenschap, dan lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat de Egyptische staat hier een ander oordeel over zou hebben;

Dat dit vermoeden nog wordt gesterkt door de inhoud van het interne mailverkeer waarin sprake over de contacten met de Egyptische consul ;

‘Tijdens een contactname van DVZ met de Egyptische consul in België (om te weten over welke nationaliteit de kinderen beschikken), liet de consul duidelijk weten geïnteresseerd te zijn in het profiel van betrokkene (reizen, contacten)

Dat al deze elementen in het administratief dossier doen vrezen dat verzoeker wel degelijk als sympathisant van Moslimbroeders wordt beschouwd en wordt gezien als een salafistische prediker en hebbende radicale ideeën waardoor hij duidelijk in de negatieve aandacht staat van de Egyptische overheden;

Dat het op zijn minst onderzocht moet worden wat deze bijkomende bevindingen van de staatsveiligheid hebben als impact op een schending van artikel 3 EVRM en namelijk het risico op arrestatie, vervolging en foltering in detentie omwille van zijn religieuze activiteiten;

Dat verzoeker reeds verschillende documenten neerlegde bij zijn procedure van het CGVS inzake zijn vrees om teruggestuurd te worden naar Egypte en dat deze opnieuw onderzocht moeten worden door verwerende partij in samenhang met deze nieuwe elementen;

Dat het niet kan volstaan om te verwijzen naar de intrekingsbeslissing van het CGVS, ondertussen te stellen dat de staatsveiligheid meent dat hij een gevaar is voor de openbare orde omwille van zijn linken met de moslimbroedergemeenschap en deze vaststellingen van de staatsveiligheid niet te beoordelen in het licht van een gedwongen terugkeer naar Egypte maar dit enkel te hanteren om te stellen dat hij zich niet gedraagt in overeenstemming met de Belgische normen en waarden;

Dat een beoordeling van een risico op schending van artikel 3 EVRM moet gebeuren op het moment van het nemen van een verwijderingsbeslissing en op basis van actuele gegevens die in casu in het administratief dossier zitten maar die niet worden betrokken in de beoordeling van dit risico op schending van artikel 3 EVRM en waaromtrent de motivering van de bestreden beslissing volledig zwijgt;

Dat het onmiskenbaar vaststaat dat mensen die gepercipieerd worden als aanhangers van de moslimbroedergemeenschap in Egypte een risico lopen op vervolging en dat de kans enorm groot en bestaand is dat dergelijk persoon onrechtmatig zou worden opgesloten;

Zie artikel van The New Arab, "Amnesty International slams Egypt Muslim Brotherhood death sentences as 'shameful'", 15 juni 2021, beschikbaar op: <https://english.alaraby.co.uk/news/amnesty-slams-egypt-muslim-brotherhood-death-sentences> ; (stuk 9)

'The Muslim Brotherhood founded in Egypt in 1928, calls for Islam to be at the heart of public life.

It established itself as the main opposition movement in Egypt despite decades of repression, and has inspired spinoff movements and political parties across the Muslim world.

But it remains banned in several countries including Egypt for its alleged links to terrorism. Morsi was elected following Egypt's 2011 mass protests and ouster of veteran autocrat Hosni Mubarak, but was toppled by the army led by now-President Abdel Fattah Al-Sisi.

Sisi's government outlawed the Brotherhood in late 2013 and has overseen a wide-ranging crackdown jailing thousands of its supporters.

Morsi, who had been sentenced to death for his role in jail breaks during the uprising against Mubarak, died in June 2019 after fainting in court.

Khalil'Al-Anani, a political science professor at the Doha Institute who wrote a book on the Brotherhood, tweeted describing Monday's verdict as part of the government's "continued political revenge... against its political opponents". "

Dat er bovendien verwezen kan worden naar onderstaande passage van een rapport van Human Rights Watch waaruit duidelijk de schrijnende detentie omstandigheden blijken in Egypte;

Zie rapport Human rights watch, "Egypt — Events of 2020", March 29, 2020; beschikbaar op: <https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/egypt> : (stuk 8)

The Covid-19 outbreak, which began in Egypt in February, worsened already abysmal detention conditions. Authorities imposed a comprehensive information blackout on detention sites and ended visits, including by lawyers from March 10 to late August, without offering alternatives such as video or phone calls.

Since late August families could pre-book visits by phone but were limited to one relative once per month for 20 minutes.

According to credible human rights and media reports, dozens of prisoners in political cases died in detention in 2020 apparently due to inadequate medical care. In December 2019, Mariam Salem, 32, died in al-Oanater prison after authorities withheld life-saving medical treatment, including for a liver condition. On January 14, Mostafa Kassem, a 54-year-old Egyptian-American who was diabetic with a heart condition, died in Torn la-man Prison. He had been on hunger strike from early January to protest his 15-yearsentence following an unfair mass trial of over 700 defendants. In May, Shadi Habash, a 24-year-old filmmaker imprisoned for directing a music video mocking al-Sisi, died in Tora Tabqiq Prison after he received no meaningful treatment for alcohol intoxication. In August, Essam al-Erian, 66, a senior Muslim Brotherhood leader, died in Tora 's Scorpion Prison after spending seven years in near-total isolation. In the first week of September five detainees died in different prisons, including Amr Abu Khalil and Ahmed Abdelnabi Mahmoud, after they spent many months in detention without trial. Authorities denied both access to adequate medical care.

According to the Committee for Justice, a Geneva-based human rights group, the number of detainees who died in custody between June 2013 and December 2019 could be as high as 958. Human Rights Watch documented several suspected Covid-19 outbreaks in Egyptian prisons and police stations

between March and July. At least 14 prisoners during that time likely died of Covid-19 complications. Only nine had been transferred to hospitals, in some cases just hours before they died.

Egypt's overcrowded detention sites make social distancing impossible. Between March and late July, the government said it released about 19,615 prisoners. Those releases excluded people detained or prosecuted for political dissent and were insufficient to ease overcrowding.

Dat bovenvermeld rapport ook duidelijk melding maakt van de oneerlijke procesvoering in Egypte;

Dat het duidelijk is dat verzoeker een gevaar loopt om vervolgd te worden bij terugkeer naar Egypte en dit omwille van zijn gepercipieerde link met de Moslimbroeders;

Dat er bijkomend gewezen kan worden op een document dat verzoeker reeds overmaakte aan verwerende partij, namelijk een schrijven van een advocate genaamd Meester BADAWI Atiya waaruit blijkt dat de Procureur Generaal van de Republiek van Egypte verzoeker op een lijst heeft gezet opdat hij onderschept zou kunnen worden bij aankomst in Egypte en dit omwille van zijn link met Moslimbroeders (stuk 3);

Dat verwerende partij totaal heeft nagelaten hierover te motiveren en dit stuk allerminst in aanmerking heeft genomen;

Dat dit duidelijk aantoonde dat verzoeker bij de Egyptische autoriteiten als verdachte persoon bekend staat en hij dus een zeer groot risico loopt op vervolging bij terugkeer naar Egypte;

Dat een terugkeer naar Egypte om die reden een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM en dat hij zich daarom in de onmogelijkheid bevindt om terug te keren naar Egypte;

Dat dergelijke schending niet onderzocht werd in het licht van het nieuwe document van de staatsveiligheid dat nog niet ter beschikking was van het CGVS ten tijde van de intrekkingsbeslissing waarin besloten werd dat verzoeker zonder problemen zou kunnen terugkeren naar Egypte en evenmin met het mailverkeer over de contacten met de Egyptische consul omtrent hun specifieke interesse in het profiel van verzoeker omwille van zijn religieuze activiteiten, noch werd er rekening gehouden met het document dat werd overgemaakt door een Egyptische advocaat waaruit blijkt dat hij op een lijst met verdachte personen werd gezet;

Dat er in dit opzicht verwezen kan worden naar een arrest van de Raad van State van 26 september 2007, nr. 175.021 (stuk 5) ;

"(..);"

Dat in een gelijkaardig dossier er werd geoordeeld door dat de bestreden beslissing onvoldoende was gemotiveerd aangezien bleek dat inzake de beslissing tot verwijdering geen rekening werd gehouden of geen grondig onderzoek werd gevoerd inzake een schending van artikel 3 EVRM terwijl er duidelijke aanwijzingen waren dat er in dat bepaalde land van herkomst wijdverspreide folteringen en mishandelingen zich voordeden;

Dat dezelfde redenering dient te worden toegepast aangezien ook hier verwerende partij totaal heeft nagelaten om een onderzoek te voeren naar een schending van artikel 3 EVRM in het licht van al de nieuwe elementen en in het licht van de algemene situatie in Egypte inzake de detentiecondities en corrupte procesvoering;

Dat verwerende partij niet kan volstaan met de verwijzing naar de beslissing van het CGVS hieromtrent zonder zelf een onderzoek te voeren naar de schending van artikel 3 EVRM bij beëindiging van verzoeker zijn verblijf en bij het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten;

Dat verwerende partij haar formele, minstens materiële motiveringsplicht geschonden heeft alsook haar zorgvuldigheidsplicht door na te laten het nieuwe document van de staatsveiligheid alsook het mailverkeer over de contacten met de Egyptische consul, evenals het schrijven van de Egyptische advocaat en het document van de Procureur-generaal te onderzoeken in het licht van de schending van artikel 3 EVRM bij een uitwijzing naar Egypte en door dit document enkel te hanteren om te stellen dat verzoeker laakbaar gedrag vertoont dat ingaat tegen de Belgische normen en waarden;

2.2.

Dat er in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat er uit zijn gedrag een ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid voortvloeit;

Dat er allereerst gewezen dient te worden op het feit dat verzoeker zich nog steeds niet vereenzelvigt met het gedachtengoed van de Moslimbroeders, noch dat hij geradicaliseerde gedachten nastreeft;

Dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk stelt dat het verblijfsrecht wordt beëindigd op basis van artikel 11, § 3, tweede lid van de Wet van 15 december 1980;

Dat dit artikel eveneens vereist dat er rekening wordt gehouden met "de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst";

Dat de bestreden beslissing niet uitlegt op welke wijze de genomen beslissing in overeenstemming zou zijn met het evenredigheidsbeginsel en in welke mate de beslissing uitsluitend gebaseerd zou zijn op het persoonlijk gedrag van de verzoeker;

Dat duidelijk blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat deze beslissing enkel gebaseerd is op het zagezegde laakbare gedrag van verzoeker die op die manier een bedreiging voor de nationale veiligheid en openbare orde zou vormen;

Dat het kennelijk onredelijk te beweren is dat verzoeker als een geradicaliseerd iemand beschouwd moet worden;

Dat verzoeker niet gekend staat bij het gerecht of op geen enkele manier veroordeeld werd voor zijn zagezegde laakbare gedragingen en nog niet in de problemen is gekomen met politie of justitie en voor zover verzoeker hiervan op de hoogte is niet het voorwerp heeft uitgemaakt van enig politieel of justitieel onderzoek;

Dat er bijgevolg totaal niet in concreto werd aangetoond op welke manier verzoeker een gevaar zou vormen voor de openbare orde en de nationale veiligheid;

Dat verzoeker het voorwerp is geworden van een beslissing van beëindiging van zijn verblijf omwille van zijn gedrag alsook een bevel om het grondgebied te verlaten;

Dat er bij toepassing van artikel 11, §3 tweede lid rekening moet worden gehouden met artikel 8 EVRM;

Dat er een op onbetwistbare wijze een gezinsleven bestaat tussen verzoeker en zijn echtgenote, zijn meerderjarige zoon en zijn vijf minderjarige kinderen;

Dat er een gezinsleven tussen verzoeker en zijn echtgenote, zijn meerderjarige zoon en zijn vijf minderjarige kinderen;

Dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens recent bevestigde dat het begrip 'gezin' in de zin van artikel 8 EVRM de band omvat tussen een individu en zijn of haar kind, ongeacht of zij samenwonen (EHRM 18 februari 2020, nr. 12848/15, Makdoudi t. België, § 87; EHRM 21 juni 1988, Berrehab t. Nederland);

Dat de bescherming van de openbare orde een reden kan zijn om een uitzondering te maken op artikel 8 van het EVRM ter bescherming van het gezinsleven en dit is ook voorzien in artikel 8.2 van het EVRM;

Dat de huidige maatregel een inmenging is op het gezinsleven. Verzoeker betwist niet dat deze door de wet voorzien is en een legitiem doel nastreeft, bepaald in artikel 8, tweede lid EVRM. De maatregel is evenwel niet noodzakelijk om dit doel te bereiken. Het is de taak van verwerende partij om aan te tonen dat deze de bekommernis heeft gehad om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde legitieme doel en de ernst van de inbreuk. Met andere woorden dient er een fair balance - een afweging - gemaakt te worden tussen de rechten van het individu (het uitoefenen van zijn gezinsleven) en de rechten van de overheid (in casu het handhaven van de openbare orde). De maatregel die een inmenging in het gezinsleven betekent, dient proportioneel te zijn aan het legitiem doel dat verwerende partij nastreeft.

Deze proportionaliteit of evenredigheid wordt eveneens vereist door artikel 45, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Om een correcte balans te maken, dient volgens vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens rekening gehouden te worden met de volgende gegevens, de zogenaamde Boultif/Ünercriteria:

1° de aard en de ernst van de door de vreemdeling gepleegde misdrijven;

2° de duur van het verblijf in het land waaruit verzoeker uitgewezen wordt;

3° de tijdsperiode sinds het plegen van de misdrijven en zijn gedrag gedurende deze periode;

4° de nationaliteit van de verschillende betrokken personen;

5° de gezinstoestand van verzoeker en o.m. in voorkomend geval de duur van het huwelijk of de relatie, en andere factoren die getuigen van een effectief gezinsleven van het echtpaar;

6° de vraag of de partner kennis had van de misdrijven op het ogenblik dat het gezinsleven een aanvangnam;

7° de vraag of uit het huwelijk of de relatie kinderen zijn geboren en in voorkomend geval hun leeftijd;

8° de ernst van de moeilijkheden die de partner zou ondervinden in het land waarnaar verzoeker uitgewezen wordt;

9° het belang en het welzijn van de kinderen, en in het bijzonder de ernst van de moeilijkheden die de kinderen van verzoeker zouden kunnen ondervinden in het land waarnaar hij uitgewezen wordt;

10° de hechtheid van de sociale, culturele en familiale banden met het gastland en met het land van bestemming;

11° in voorkomend geval medische gegevens.

Deze criteria zijn allen van belang voor het gezinsleven. Voor het privéleven zijn van belang het eerste, tweede, derde, tiende en elfde criterium (EHRM 15 november 2012, Shala/Zwitserland).

2.2.1. De duur van het verblijf van verzoeker in België

Verzoeker is reeds in 2008 naar België gekomen en verblijft hier bijgevolg reeds een zeer lange tijd en ook zijn kinderen verblijven hier al meer dan zes jaar in een regelmatig en onafgebroken verblijf, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken door verwerende partij.

2.2.2. De leeftijd en gezondheidstoestand van verzoeker

Volgens verwerende partij is het voor verzoeker geen probleem zich te vestigen in Egypte en staat zijn gezondheidstoestand dit niet in de weg.

Verzoeker heeft geen opmerkingen in dit verband.

2.2.3. Het gezinsleven in België

Conform artikel 11 §3 en 74/13 van de Vreemdelingenwet moet de verwerende partij rekening houden met onder meer de gezinssituatie van verzoeker. Vermits het begrip 'gezinssituatie' van artikel 11 §3 en 74/13 van de Vreemdelingenwet terug te vinden is in de volgende twee criteria van artikel 8 EVRM, worden deze criteria hieronder besproken:

De nationaliteit van de verschillende betrokken personen;

De gezinstoestand van verzoeker en, in voorkomend geval, de duur van het huwelijk of de relatie en andere factoren die getuigen van een effectief gezinsleven van het echtpaar;

De vraag of de partner kennis had van de misdrijven op het ogenblik dat het gezinsleven een aanvang nam;

De vraag of uit het huwelijk of de relatie kinderen zijn geboren en in voorkomend geval hun leeftijd;

De ernst van de moeilijkheden die de partner zou ondervinden in het land waarnaar verzoeker uitgewezen wordt;

Het belang en het welzijn van de kinderen, en in het bijzonder de ernst van de moeilijkheden die de kinderen van verzoeker zouden kunnen ondervinden in het land waarnaar hij uitgewezen wordt

Vermits het begrip "gezinssituatie" van 11 §3 en 74/13 van de Vreemdelingenwet terug te vinden is in de 6 criteria van artikel 8, worden deze criteria een na een besproken.

2.2.3.1. De nationaliteit van de verschillende betrokken personen

Zoals de bestreden beslissing aangeeft, beschikken de gezinsleden van verzoeker, namelijk zijn echtgenote en zijn zes kinderen niet over de Egyptische nationaliteit.

2.2.3.2. De gezinssituatie van verzoeker en de duur van het huwelijk of de relatie en andere factoren die getuigen van een effectief gezinsleven van het echtpaar

Het hechte gezinsleven en de samenwoning van verzoeker met zijn echtgenoot en zijn kinderen worden nergens in de bestreden beslissing in twijfel getrokken.

Bovendien wordt het niet betwist dat verzoeker en zijn partner en zijn kinderen sinds hun verblijf in België ononderbroken samenleven.

Er werd geoordeeld dat het gezinsleven zonder probleem zou kunnen worden uitgeoefend in Egypte zonder hier in concreto op in te gaan. Er dient dan ook benadrukt te worden dat noch de kinderen noch de partner enige band hebben met Egypte;

Bovendien is het van belang te melden dat er nergens uit gebleken is dat er reispassen of visa voor Egypte zouden worden toegekend aan de gezinsleden van verzoeker en sterker nog, in de verschillende opties voor beslissingen vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoeker terug zou moeten naar Egypte, zijn partner naar Marokko alsook de minderjarige kinderen en verzoeker zijn meerderjarige zoon naar Jemen, hetgeen tot gevolg zou hebben dat de gezinscel zal worden uiteen gehaald wat een ongeoorloofde schending is van artikel 8 EVRM en in strijd met het hoogste belang van de minderjarige kinderen ;

Dat de bestreden beslissingen niet uitleggen waarom het opsplitsen en uiteenrukken van het gezin geen schending zou opleveren van artikel 8 EVRM ;

Dat is ook geen correcte afweging van de zeer lange duur van het gezinsleven enerzijds en het gevaar voor de openbare orde van verzoeker anderzijds.

2.2.3.3. De vraag of de partner kennis had van de misdrijven op het ogenblik dat de relatie een aanvang nam

Verzoekers betwisten nog steeds de laakbare gedragingen die hem verweten worden waardoor verzoekster hier dan ook niet van op de hoogte kunnen zijn.

2.2.3.4. De vraag of uit het huwelijk of de relatie kinderen zijn geboren en hun leeftijd

Uit de relatie zijn vijf kinderen geboren, op 13 september 2004, op 6 oktober 2006, op 22 januari 2008, op 31 oktober 2013, op 14 juli 2015.

2.2.3.5. De ernst van de moeilijkheden die de partner zou ondervinden in het land waarnaar verzoeker uitgewezen wordt

De echtgenote van verzoeker wenst niet terug te keren naar Egypte. Zij heeft overigens niet de Egyptische nationaliteit dus zij kan niet terugkeren met haar kinderen naar Egypte, wat helemaal wordt stilgezwegen in de motivering van de bestreden beslissing. Het centrum van haar belangen ligt hier in België. Haar kinderen wonen hier alsook haar vrienden.

2.2.3.6. Het belang en het welzijn van de kinderen, en in het bijzonder de ernst van de moeilijkheden die de kinderen van verzoeker zouden kunnen ondervinden in het land waarnaar hij uitgewezen wordt

Inzake het hoger belang van de kinderen kan er verwezen worden naar de uiteenzetting onder het eerste middel.

Uit het voorgaande volgt dat ook hier verweerder niet op een correcte wijze de balans heeft gemaakt tussen de belangen van verzoeker en zijn gezin en de belangen van de overheid.

2.2.4. De tijdspanne sinds het plegen van de misdrijven en het gedrag van verzoeker gedurende deze periode

Verwerende partij meent laakbaar gedrag te kunnen verwijten aan verzoeker zonder dat hier ook maar één strafrechtelijke veroordeling over voorligt. Het enige waar verwerende partij zich op baseert is een nota van de Staatsveiligheid waarin zij stellen dat verzoeker zich duidelijk zou hebben ingelaten met geradicaliseerde gedachtengoed en zich linkt met gemeenschappen zoals de Moslimbroeders.

In de bestreden beslissing wordt over dit criterium van de Boultif-Uner-rechtspraak niet gemotiveerd.

Ook hier wordt bijgevolg geen correcte balans gemaakt.

2.2.5. De sociale en culturele banden

Deze begrippen, die voorkomen in artikel 11, § 3 van de Vreemdelingenwet, vallen samen met het begrip privéleven van artikel 8 EVRM.

De vereiste van artikel 8 EVRM heeft te maken met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen, en gelet op het feit dat dit artikel primeert op de Vreemdelingenwet, is het de taak van het bestuur om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op de openbare orde. Het komt verwerende partij toe een nauwkeurig en nauwgezet onderzoek uit te voeren en de fair balance te maken. M.a.w. verwerende partij heeft een onderzoeksplicht om op een correcte wijze deze fair balance te maken (EHRM 25 oktober 2016, Dzhurayev en Shalkova/Rusland; 13 december 2016, Paposhvili/België, § 224-225). Deze onderzoeksplicht geldt niet alleen inzake het gezinsleven, maar ook voor het privéleven. Vermits het gezinsleven en het privéleven 2 afzonderlijke begrippen zijn, dient deze fair balance voor elk van beiden gemaakt te worden.

Het begrip "privéleven" is een ruim begrip en het is mogelijk noch noodzakelijk er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM, Guide on article 8 of the European Convention on human rights, 2017, 16). De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is een feitenkwestie. Gezondheid en de morele en fysieke integriteit behoren tot het privéleven. Het recht op eerbiediging van het privéleven omvat ook het recht op persoonlijke ontwikkeling en het recht om relaties aan te gaan en te ontwikkelen met andere personen en met de buitenwereld in het algemeen en behelst dus aspecten van de sociale identiteit. In die zin maakt het netwerk van persoonlijke, sociale en economische belangen deel uit van het privéleven van elke persoon. Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met de Belgische samenleving is aangegaan (RvV 26 februari 2016, nr. 162.978; 28 april 2017, nr. 186.307).

In de loop van 18 jaar, waarvan de laatste zes jaar onafgebroken en regelmatig verblijf heeft verzoeker noodzakelijkerwijze talrijke sociale contacten en bijgevolg een privéleven ontwikkeld. In dat geval wordt trouwens een privéleven vermoed aanwezig te zijn. Hoe langer iemand in België aanwezig is, hoe aannemelijker is dat hij een privéleven heeft opgebouwd (RvV 27 april 2017, nr. 186.144).

Dit blijkt onder andere uit de documenten die hij neerlegde als antwoord op het schrijven van verwerende partij. Verzoeker heeft een integratiecursus gevolgd alsook twee jaar gewerkt in België.

Deze elementen had verweerder nodig om op zorgvuldige wijze de bestreden beslissing te kunnen nemen; Dat aan deze verplichting tot zorgvuldige voorbereiding van een bestuurshandeling niet is voldaan en dat daarom een schending is begaan van het algemeen rechtsbeginsel van zorgvuldigheid en de verplichting om alle nuttige elementen te verzamelen vooraleer een beslissing wordt genomen;

Verwerende partij gaat niet zeer uitgebreid in op verzoeker zijn integratie in België maar verwijst vooral naar de laakbare gedragingen die hem worden verweten om te stellen dat zijn gedrag niet strookt met de normen en waarden van de Belgische samenleving.

Dat echter niet blijkt uit de nota van de staatsveiligheid op welke objectieve elementen zij zich baseren om te poneren dat verzoeker geradicaliseerd zou zijn, een salafistische prediker en jodenhaat zou prediken etc;

Dat er in dat opzicht verwezen kan worden naar een arrest van Uw Raad van 19 mei 2020 (nr.: 235.914) (stuk 4) waarin Uw Raad onder andere het volgende oordeelde omtrent de bewijswaarde inzake de vaststelling dat iemand een gevaar vormt voor de nationale veiligheid, hetgeen eveneens aan mijn cliënt wordt toegeschreven;

(..)

Conclusie: uit het voorgaande blijkt overduidelijk dat verwerende partij een aantal van de Boultif/Uner-criteria niet heeft onderzocht en, waar dat wel gebeurde, meestal op een onbehoorlijke wijze de fair balance gemaakt heeft. Verwerende partij moet overgaan tot een concrete en zorgvuldige belangenafweging (RvV 19 mei 2016, nr. 167.798), wat niet het geval is. Daardoor worden de in het middel ingeroepen normen geschonden.

Het gaat bovendien vaak om speculaties en niet-verifieerbare beweringen, wat de motiveringsplicht schendt (RvV 24 november 2017, nr. 195.538).

Dat de bestreden beslissingen daarom moeten worden vernietigd"

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker zijn persoonlijke vrees voor vervolging in Egypte niet aannemelijk maakt. Het CGVS oordeelde onder meer dat de vrees voor Egypte ondergraven wordt door de vele contacten die verzoeker heeft gehad met de Egyptische autoriteiten sedert 2013 en dus na het aantreden van het huidige regime dat verzoekende partij stelt te vrezen.

Verzoeker werd op 16.12.2014 in Egypte in bezit gesteld van een Marokkaans visum. Hij wendde zich in Saoedi-Arabië tot het Egyptisch consulaat en kreeg een nieuw Egyptisch paspoort op 13.08.2016. Verzoeker kreeg op 23.01.2017 een attest van de Egyptische ambassade te Brussel om de authenticiteit van zijn paspoort aan te tonen.

Verzoeker werd op 11.05.2016 aangetroffen door de Dienst Grenscontrole van de luchthaven te Zaventem toen hij onder meer in bezit was van een frequent flyer-kaart van Egypte, hetgeen erop wijst dat verzoeker regelmatig naar Egypte reist, hetgeen hij niet zou doen indien hij zou vrezen voor vervolging aldaar.

Het stuk 3 van verzoeker en meer bepaald het schrijven van de Egyptische procureur-generaal dateert kennelijk van 25.11.2015, maar nadien heeft verzoeker nog positieve contacten gehad met de Egyptische autoriteiten zoals hierboven weergegeven en op 11.05.2016 was hij in het bezit van een frequent flyer kaart van Egyptair waaruit regelmatige reizen naar Egypte suggereert.

Bovendien moet opgemerkt worden dat verzoeker op 23.03.2021 werd uitgenodigd om alle documenten aan te leveren om de situatie van verzoeker correct in te schatten alvorens een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht te nemen en dat verzoeker hierop geantwoord heeft op 28.04.2021, maar dat de brief van 15.09.2019 zijnde een brief van mr. B. A. (..) (het stuk 3 van verzoeker) niet werd overgemaakt, zodat het Bestuur bezwaarlijk kan verweten worden hierover geen standpunt te hebben ingenomen.

De vrees van verzoeker voor vervolging in Egypte, mede omwille van zijn link met de moslimbroederschap en zijn houding ten aanzien van president Morsi werd zeer uitvoerig weerlegt in de asielpprocedure van verzoekende partij.

Dat de Egyptische consul zou aangegeven hebben geïnteresseerd zou zijn in het profiel van verzoeker, doet aan al het voorgaande geen afbreuk en toont niet aan dat verzoeker vervolgd zal worden en/of een schending van artikel 3 EVRM zou ondergaan ingeval van terugkeer naar Egypte.

Wat de belangen van de minderjarige kinderen betreft, kan worden verwezen naar de bespreking van het eerste middel waarin toegelicht werd dat met die belangen wel degelijk rekening werd gehouden en dat niet kan gesteld worden dat de desbetreffende motivering kennelijk onredelijk of lichtzinnig zou zijn.

Wat de schending van artikel 8 EVRM betreft wordt in de bestreden beslissing onder meer gemotiveerd dat de volledige gezinskern het voorwerp uitmaakt van de beëindiging van het verblijf en van het bevel om het grondgebied te verlaten. Zodoende wordt de gezinskern behouden.

Er wordt in de bestreden beslissing tevens rekening gehouden met de duur van het verblijf in het Rijk, het bestaan van banden met het land van verblijf of met het ontbreken van banden met het land van oorsprong, met de leeftijd en met de eventuele gevolgen voor u en uw familieleden en er wordt op niet kennelijk onredelijke wijze gemotiveerd dat deze elementen de beëindiging van het verblijfsrecht en de verwijderingsmaatregel niet in de weg staan. Alleen al op basis van die vaststelling dient vastgesteld dat de bestreden beslissing geen schending uitmaakt van artikel 8 EVRM.

Daarnaast blijkt uit de nota van de Staatsveiligheid van 26.09.2019 dat verzoeker wordt opgevolgd wegens extremisme. Hij zou bekend hebben gestaan als een salafistische prediker in de jaren 2000 en verzoeker zou nog steeds radicale en antisemitische denkbeelden aanhangen.

Het is op basis van die informatie niet kennelijk onredelijk dat de Belgische Staat verzoeker beschouwt als zijnde een gevaar voor de openbare orde. Evenmin is het kennelijk onredelijk om op basis van die informatie te stellen dat hieruit een onwil om te integreren in de Belgische samenleving blijkt.

De betwisting van verzoeker omtrent zijn radicalisme en het vermoeden van onschuld, doen geen afbreuk aan de nota van de Staatsveiligheid dewelke niet voor interpretatie vatbaar is en het past in het kader van goed bestuur – minstens het niet kennelijk onredelijk - om te vertrouwen op de bevindingen van de Staatsveiligheid en om deze niet in de wind te slaan.

Een schending van de door verzoekende partij aangehaalde bepalingen en beginselen wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het tweede middel is niet ernstig."

2.3. Verzoekende partijen werpen ondermeer de schending van de zorgvuldigheidsplicht *juncto* artikel 3 van het EVRM op. Zij wijzen erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vrees voor vervolging in Egypte heeft onderzocht en dat de commissaris-generaal op 17 augustus 2018 tot het oordeel kwam dat eerste verzoekende partij door de Egyptische autoriteiten niet gepercipieerd wordt als aanhanger van de moslimbroeders en om die reden geen gevaar loopt in Egypte. Dit terwijl de verwerende partij thans in de bestreden beslissingen het tegendeel poneert waar zij verwijst naar een nota van de VSSE daterende van na de beslissing van de commissaris-generaal. Verder blijkt ook uit intern mailverkeer dat de Egyptische consul en dienst vreemdelingenzaken contact hadden en dat de consul geïnteresseerd zou zijn in het profiel van eerste verzoekende partij. Deze recente elementen werden niet in aanmerking genomen om het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM te beoordelen in geval van terugkeer naar Egypte. Er werd geen zorgvuldig onderzoek gevoerd in het licht van artikel 3 van het EVRM.

2.4. De Raad stelt vast dat eerste verzoekende partij naar aanleiding van de mogelijke intrekking van haar vluchtelingenstatuut de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erop wees dat zij ten aanzien van Egypte vreesde aldaar vervolgd te worden omdat *“(zij) als Moslimbroeder zou worden gepercipieerd en omdat bekend is dat (zij) samen met de toenmalige president Morsi bad en (haar) steun voor hem uitsprak. In 2016 sprak (zij) met een kolonel van de Egyptische veiligheidsdiensten die (zij) kent en hij zei (haar) dat een terugkeer naar Egypte gevaarlijk zou zijn. Ook in 2016 zag (zij) in Turkije A.N., een opposant van het huidige militaire regime in Egypte. Ook hij vertelde (haar) dat een terugkeer naar Egypte gevaarlijk zou zijn”*

In zijn beslissing van 17 oktober 2018 tot intrekking van de vluchtelingenstatus oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienaangaande als volgt:

“Ten aanzien van Egypte haalde u het volgende aan:

Uw vrees ten aanzien van Egypte stamt van het voorjaar van 2013 toen u als imam voorging in een gebed waar toenmalig Egyptisch president Muhammad Morsi van de Moslimbroeders aanwezig was, waarna u met hem sprak (zie gehoorverslag CGVS A.Z.A.N.N. dd. 11/05/2015 [A1], p. 4, 7, zie gehoorverslag CGVS E.A.N. dd. 11/05/2015 [N1], p. 4, zie gehoorverslag CGVS A.Z.A.N.N. dd. 12/09/2017 [A3], p. 3). Kort daarna verscheen u in een praatprogramma op de Egyptische TV en daarbij sprak u uw steun uit voor president Morsi en voor het feit dat het regime van president Mubarak door een volksopstand ten val was gekomen (zie gehoorverslag CGVS A.Z.A.N.N. dd. 15/10/2015 [A2], p. 4, zie A3, p. 3). Dit leidde vervolgens tot zware kritiek op u in Saoedi-Arabië en u vermoedt dat dit de reden was van uw vasthouding en uitwijzing uit Saoedi-Arabië (zie CGVS A1, p. 7, 8, zie A2, p. 4 en zie A3, p. 3, 4).

Later in 2013 werd de regering van Morsi ten val gebracht door een staatsgreep waarbij het huidige militaire regime van president Sisi aan de macht kwam. U vreest dat u in Egypte onder het huidige militaire bewind zou worden gearresteerd of zelfs zou worden gedood vanwege uw steun voor de regering van de Moslimbroeders (zie CGVS A3, p. 4, 22, zie gehoorverslag CGVS E.A.N. dd. 12/09/2017 [N3], p.2). Uw aanduidingen voor de ernst, actualiteit en relevantie van deze vrees zijn de volgende:

In 2013 en 2014 zouden agenten van de veiligheidsdiensten naar uw moeder zijn gekomen om naar u te vragen (zie CGVS A3, p. 4).

In 2016 zou u in Turkije A.N. hebben gezien, een opposant tegen het regime van Sisi, en hij zou u hebben afgeraden naar Egypte te gaan (zie CGVS A3, p. 12).

Ook in 2016 had u contact met een kolonel van de Egyptische veiligheidsdiensten met wie u bevriend bent en hij raadde u eveneens af te komen (zie CGVS A3, p. 4, 5, zie CGVS N3, p. 8).

In augustus 2016 kreeg u uw tweede Egyptische paspoort, maar dit was vanwege uw problemen maar een jaar geldig, minder dan de normale periode en er staat in dat het enkel voor een terugkeer naar Egypte dient (zie het voorgelegde paspoort pp20 toegevoegd aan het administratief dossier in het overzicht van identiteitsdocumenten en zie CGVS A3, p. 22-23). U vermoedt dat ze willen dat u terugkeert naar Egypte opdat ze u zouden kunnen arresteren (zie CGVS A3, p. 22).

Verder stelt u dat de Egyptische autoriteiten u ervan zouden beschuldigen Moslimbroeder te zijn (zie CGVS A3, p. 5, 6) en tenslotte haalt u aan dat u problemen kreeg in Saoedi-Arabië vanwege uw houding ten aanzien van president Morsi en u vraagt zich af hoe groot de problemen dan wel niet in Egypte zelf zouden zijn. Ze zouden u misschien zelfs vermoorden (zie CGVS A3, p. 3).

Het CGVS moet echter vaststellen dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt en wel omwille van de volgende redenen:

Ten eerste moet gezegd dat de grondoorzaak van uw problemen - uw gebed met president Morsi en uw verschijning op een praatprogramma kort nadien – dateren van 2013 (zie CGVS A3, p. 4). Nergens maakte u melding van recentere aanleidingen voor problemen in Egypte. Het is allerminst vanzelfsprekend dat gebeurtenissen van 2013 heden nog van tel zouden zijn. U liet vallen dat iemand met een baard bij aankomst in Egypte sowieso wordt gearresteerd (zie CGVS A3, p. 6), maar dat is uiteraard niet meer dan een ongefundeerde bewering.

Ten tweede dient uw link met de Moslimbroeders te worden gerelativeerd. Het is namelijk verre van evident dat men u zou identificeren als een lid of zelfs aanhanger van de groepering. U bent namelijk hoegenaamd geen lid van de Moslimbroeders (zie CGVS N1, p. 4, zie CGV A1, p. 8) en bent er sinds uw bezoek aan Egypte van 2013 niet meer mee in aanraking gekomen (zie CGVS A3, p. 19). Daaraan kan worden toegevoegd dat het klaarblijkelijk eerder toeval was dat u die bewuste dag vooringing bij het gebed waar ook president Morsi aanwezig was. Uw vrouw noemt het toeval (zie CGVS N1, p. 4) en zelf verklaart u hoe u door een verwant kort tevoren werd gevraagd voor te gaan toen bleek dat de president die dag ook in die moskee zou gaan bidden (zie CGVS A1, p. 4). Er is met andere woorden geen sprake van dat u of de president bewust stappen zouden hebben gezet om elkaar te ontmoeten, dat dit lang voordien was gepland of dat jullie er een punt van maakten samen gezien te worden en met elkaar geassocieerd te worden.

Ten derde moet het cruciale punt besproken worden dat u ervoor koos uw Egyptische nationaliteit achter te houden. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming ontkende u andere nationaliteiten te bezitten (zie CGVS A1, p. 1) en ook uw echtgenote vermeldde enkel uw Jemenitische nationaliteit (zie CGVS N1, p. 2).

Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud, nadat uw Egyptisch paspoort aan het licht was gekomen, stelde u dat u er toentertijd niet aan had gedacht uw Egyptische nationaliteit te vermelden. U had enkel Jemen in uw hoofd en wilde vooral repatriëring naar daar vermijden. U voegde toe dat u het toen psychologisch moeilijk had (zie CGVS A3, p. 6, 20). U ontkent dus bewust over dit punt te hebben gelogen. In deze vergoelijking kan u echter niet worden gevolgd, het volgende in acht genomen: tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud werd u immers expliciet gevraagd naar eventuele andere nationaliteiten buiten de Jemenitische, waarop u categoriek “nee” antwoordde. U kan niet ernstig beweren dat het na die vraag niet in u zou zijn opgekomen dat u ook nog de Egyptische nationaliteit had.

Het is bovendien zeker en vast niet geloofwaardig dat u tijdens uw voorbereidend gesprek bij DVZ dezelfde lapsus zou hebben gehad. Ook daar vermeldde u, gevraagd naar uw nationaliteiten, enkel de Jemenitische (zie verklaring DVZ dd. 31/03/2015 vraag 6). Opvallend ook is dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud in mei 2015 werd gevraagd naar reizen naar Marokko, waarop u antwoordde dat u inderdaad in Marokko bent geweest, maar dat dat moeilijk was omdat men voor houders van Jemenitische paspoorten een visum eist (zie CGVS A1, p. 4). Dit is een straffe stelling wanneer men in acht neemt dat u doorheen 2010 regelmatig naar Marokko reisde, maar dan met uw Egyptisch paspoort, wat klaarblijkelijk toch geen problemen opleverde (zie pp5, Marokkaanse stempels en visums aangeduid met ‘MAR’). Het spreekt voor zich dat u, wanneer u verklaarde hoe moeilijk het is voor houders van Jemenitische paspoorten om naar Marokko te reizen, ook aan uw Egyptisch paspoort dacht, maar er dan klaarblijkelijk voor koos dat niet te vermelden. Het bovenstaande in acht genomen moet worden geconcludeerd dat u er bewust voor koos te liegen over uw tweede nationaliteit in weerwil van uw bewering er gewoon niet aan te hebben gedacht. Dat u ontkent dat zelfs een dergelijke manifeste leugen intentioneel was, is significant voor de beoordeling van uw algemene geloofwaardigheid.

Het feit dat u uw Egyptische nationaliteit achterhield is van groot belang. Zoals hierboven reeds werd uitgelegd bent u er uiteraard toe gehouden volledige en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen aangaande uw identiteit en uw nationaliteit. Dit wordt van u verwacht en het is zonder meer evident dat u dat ook zou doen indien u werkelijk een gegronde vrees had ten aanzien van Egypte. Uw weloverwogen leugen wat betreft uw Egyptische nationaliteit houdt slechts steek indien u veronderstelde dat uw Egyptische nationaliteit een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Dit schaadt uiteraard de geloofwaardigheid van uw relaas.

De schade die u toebreacht aan de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van Egypte door het achterhouden van uw Egyptische nationaliteit is op zich al zeer groot. Deze geloofwaardigheid wordt echter nog verder geschaad doordat u zelfs tijdens uw derde persoonlijk onderhoud vastbesloten bleek het CGVS te misleiden over uw precieze band met Egypte, ondanks het feit dat dit derde onderhoud juist was bedoeld om u alsnog de kans te bieden uit te leggen waarom u uw vluchtelingenstatus zou moeten behouden nadat uw achtergehouden Egyptische nationaliteit aan het licht was gekomen. Uw Egyptische nationaliteit was aan het licht gekomen toen uw Egyptisch paspoort op 11 mei 2016 werd gevonden bij een controle door de douane in de luchthaven van Zaventem (zie verslag Federale politie – luchtvaarppolitie dd. 11/05/2016). Daarbij werd uw paspoort in beslag genomen omdat werd vermoed dat het vals was gezien uw geboorteplaats anders was dan u in België had verklaard. Kort nadien, op 13

augustus 2016, ontving u echter al een nieuw Egyptisch paspoort, waarmee u naar Bahrein en Qatar reisde (zie pp20). Dit nieuwe paspoort zocht u echter geheim te houden voor het CGVS. Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u uitgebreid gevraagd naar al de landen die u bezocht samen met uw familie of landen die u sinds 2009 alleen bezocht, en nergens noemde u Bahrein of Qatar (zie CGVS A3, p. 9-10). Vervolgens werd u specifiek gevraagd of u Golfstaten bezocht zoals Bahrein en Qatar en u noemde reizen van tien of vijftien jaar geleden (zie CGVS A3, p. 13). Hierop vroeg u of de vraag ging over reizen van lang geleden, hoewel dat nergens was aangegeven, en toen u vervolgens duidelijk werd gevraagd of u nog recenter in Golfstaten was geweest, ontkende u (zie CGVS A3, p. 13). Het mag duidelijk zijn dat u het gesprek wilde wegleiden van uw recente reizen in de Golf. Hierna werd u erop gewezen dat u klaarblijkelijk toch in mei 2017 in Bahrein was geweest.

Gevraagd waarom u dat niet zei toen u daarnaar werd gevraagd antwoordde u dat het toen over reizen van lang geleden ging, hoewel u expliciet werd gevraagd naar recente reizen (zie CGVS A3, p. 13, 14-15), en vervolgens wilde u de fout in de schoenen van de tolk schuiven (zie CGVS A3, p. 15).

Aansluitend zei u dat u deze bewuste reis maakte met uw Belgisch reisdocument, hoewel daar geen stempels van zijn te zien, en met een visum dat u online aanvraagde (zie CGVS A3, p. 15). Verderop bleek dat u eveneens Qatar had bezocht in mei 2017 en u hield vol dat u dat niet had vermeld toen u ernaar werd gevraagd omdat u dacht dat het toen over reizen van vóór 2013 ging, hoewel niets van dien aard werd gezegd (zie CGVS A3, p. 17). Hierna werd u geconfronteerd met het vermoeden dat u nog een paspoort achterhield, en u ontkende dit (zie CGVS A3, p. 17). Pas tegen het einde van uw persoonlijk onderhoud gaf u toe dat u inderdaad een ander Egyptisch paspoort had, maar dat u dit achterhield omdat u vreesde voor een verwijdering (zie CGVS A3, p. 22).

Overigens had ook uw vrouw ontkend dat u recent in Qatar of Bahrein was geweest (zie CGVS N3, p. 4) waaruit men moet afleiden dat jullie deze leugen bewust hadden gecoördineerd. Het is stuitend hoe ver u bereid bent te gaan om het CGVS te misleiden en hoe spaarzaam u met de waarheid naar voor kwam. Men moet immers benadrukken dat u niets toegaf dat niet al was ontdekt: u gaf pas uw reis naar Bahrein toe nadat bleek dat het CGVS dat al wist en u gaf pas het bestaan van uw nieuw Egyptisch paspoort toe nadat u werd geconfronteerd met de vaststelling dat u nog een paspoort achterhield. Bijgevolg kan allerm minst worden gesteld dat u uw geloofwaardigheid kon herstellen door het nieuwe Egyptische paspoort dan toch uiteindelijk voor te leggen.

Het feit dat u zo overwogen en zo verregaand loog over uw Egyptische nationaliteit, en vervolgens over uw nieuw Egyptisch paspoort, hoewel het juist cruciaal was dat u over die zaken duidelijkheid schepte bij uw derde persoonlijk onderhoud, suggereert dat jullie menen dat het voor jullie verblijfssituatie belangrijk was dat het CGVS deze dingen niet wist. Het spreekt voor zich dat jullie niet zouden moeten vrezen de ware toedracht te vertellen over jullie banden met Egypte indien jullie een gegronde en oprechte vrees voor het land zouden koesteren.

Ten vierde wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor Egypte ondergraven door de vele contacten die u nog met de Egyptische autoriteiten heeft gehad sinds 2013 toen het huidige militaire regime dat u stelt te vrezen aan de macht kwam (zie artikel BBC dd. 22/11/2016, toegevoegd aan het administratief dossier). Zo kreeg u op 16 december 2014 in uw Egyptisch paspoort een Marokkaans visum dat werd afgegeven in Cairo (zie pp5). U beweert dat uzelf toen niet in Cairo was maar dat een vriend dat voor u regelde omdat het gemakkelijker daar was dan in België als vluchteling (zie CGVS A3, p. 14). Dit wordt verderop nog besproken, maar dan blijft in elk geval het feit dat u er toentertijd geen graten in zag uw documenten doorheen Egypte te sturen en precies daar, weliswaar via een vriend volgens u, een ambassade te contacteren. Verder wendde u zich in Saoedi-Arabië tot het Egyptisch consulaat om een nieuw Egyptisch paspoort aan te vragen, hetgeen u kreeg op 13 augustus 2016 (zie CGVS A3, p. 22 en zie pp20). Ook kreeg u op 23 januari 2017 een attest van de Egyptische ambassade in Brussel dat u had aangevraagd om de authenticiteit van uw vorige Egyptisch paspoort aan te tonen, ondanks de foutieve geboortedatum (zie het voorgelegde attest over authenticiteit Egyptisch paspoort). Uit het bovenstaande blijkt allerm minst dat u de Egyptische autoriteiten als een vijandige entiteit beschouwt.

Ten vijfde moet nog worden gesteld dat de meeste concrete elementen waarmee u een actuele vrees ten aanzien van Egypte zoekt aan te tonen, namelijk het feit dat agenten bij uw moeder langskwamen en dat A.N. en die Egyptische kolonel u waarschuwden tegen terugkeer (zie CGVS A3, p. 4, 5, 12) haast uitsluitend steunen op uw eigen verklaringen. Uw geloofwaardigheid, al het bovenstaande in acht genomen, is echter ondermaats zodat deze elementen slechts zeer beperkte waarde kan worden toegedicht. Uw echtgenote bevestigt uw verklaringen over de waarschuwing door de kolonel (zie CGVS N3, p. 8). Uw paspoort dat slechts voor een jaar geldig is - opvallend kort - is een objectief element. U stelt dat dit in verband staat met uw beweerde risico in Egypte (zie CGVS A3, p. 22-23). De reden voor deze korte duur is echter niet te zien in het paspoort en het is zeker niet zonder meer evident dat dat gelinkt zou zijn aan uw beweerde vrees. Dit paspoort werd u gegeven door het Egyptisch consulaat in de periode dat Saoedi-Arabië u niet toeliet te vertrekken (zie CGVS A3, p. 12), blijkbaar vanwege iemand aan wie u geld zou schuldig zijn (zie CGVS A3, p. 16). De reden voor de korte geldigheid van

het paspoort kan even goed gezocht worden in uw problematische verblijfssituatie op dat moment in Saudi-Arabië of in het feit dat u juridisch werd vervolgd vanwege wanbetalingen. Uw geloofwaardigheid is dermate geschaad dat men u niet op uw woord kan nemen dat de korte geldigheid van uw paspoort betekent dat u bij terugkeer naar Egypte zou worden opgepakt wegens uw vermeende banden met de Moslimbroeders. Bovendien mag men niet uit het oog verliezen dat u, zoals hierboven besproken, dit paspoort probeerde verborgen te houden voor het CGVS, waardoor het twijfelachtig is dat dit paspoort enige bewijswaarde zou hebben om uw beweerde vrees aan te tonen.

Ten slotte dient nog verwezen te worden naar de nonchalance waarmee u omging met uw Belgische vluchtelingenstatus. Nadat uw Egyptisch paspoort in Zaventem in beslag was genomen op 11 mei 2016 moet u hebben beseft dat de Belgische autoriteiten op de hoogte waren van uw Egyptische nationaliteit en lijkt het logisch dat u zou weten dat het mogelijk is dat uw nood aan bescherming zou worden geherevalueerd ten aanzien van Egypte. Toch vroeg u redelijk snel een nieuw Egyptisch paspoort aan dat u op 13 augustus 2016 al kreeg (zie pp20), hoewel u moet hebben geweten dat dit niet het gedrag is dat men verwacht van iemand die een vrees koestert ten aanzien van Egypte. Op 14 november 2016 werd u verwacht op het CGVS voor een persoonlijk onderhoud en in de oproeping werd uitgelegd dat de reden van het nieuwe persoonlijk onderhoud de mogelijke intrekking van uw statuut was gezien uw ontdekte Egyptische paspoort. Toch zag u er geen graten in om met uw nieuw Egyptisch paspoort, dat tot dan toe onbekend was bij de Belgische autoriteiten, een reis te ondernemen naar Bahrein en Qatar (zie pp20), hoewel u moet hebben beseft dat elk gebruik van dit paspoort de kans zou vergroten dat het bestaan ervan aan het licht komt, door ontbrekende stempels in andere paspoorten of door een nieuwe controle van uw bagage op de luchthaven.

Men kan hier nog bijvoegen dat u naar Bahrein reisde omdat u was uitgenodigd door vrienden en u ging het land zien (zie CGVS A3, p. 15). Dit is dus zeer duidelijk geen noodzakelijke reis. Van iemand die een werkelijke gegronde vrees zou hebben ten aanzien van Egypte en die weet dat zijn Belgische vluchtelingenstatus kan worden ingetrokken wat uiteindelijk zou kunnen leiden tot een repatriëring naar Egypte, zou men verwachten dat hij zorgt dat zijn eigen gedragingen geen aanleiding kunnen geven tot intrekking. U maakte die overweging klaarblijkelijk niet en lijkt hoofdzakelijk bekommerd om gemak van reizen. U haalde immers verscheidene keren aan dat u uw Egyptisch paspoort nodig heeft om uw moeder te kunnen zien (zie CGVS A3, p. 8, 24).

Al het bovenstaande in acht genomen moet het CGVS concluderen dat u niet aannemelijk maakte een gegronde vrees te koesteren voor Egypte

(..)

Bovendien maakt uw zeer gebrekkige geloofwaardigheid, vooral aangaande uw nationaliteiten en verblijfplaatsen, dat men niet kan uitsluiten dat uw Marokkaans visum dat op 16 december 2014 in Cairo in uw Egyptisch paspoort werd geplaatst, wel degelijk betekent dat u toen in Cairo was, maar dan met een paspoort waar het CGVS geen zicht op heeft. Overigens ook opvallend in deze context is dat u, bij de controle in de luchthaven van Zaventem van 11 mei 2016, een frequent flyer-kaart van Egyptair bij u had (zie verslag Federale politie – luchtvaartpolitie dd. 11/05/2016 en zie CGVS A3, p. 13). Dit is toch een document dat regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert

(..)”

2.5. Bij arrest nr. 218 909 van 26 maart 2019 heeft de Raad het beroep tegen voormelde beslissing verworpen, daarbij ondermeer overwegende dat:

“Waar verzoekers stellen “Dat uit de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geenszins blijkt of een onderzoek werd ingesteld naar de (mogelijke) vervolging van (oudere) politieke opposanten, Moslimbroeders, aanhangers van Morsi,.....bij een terugkeer naar Egypte.”, laten zij na in concreto uiteen te zetten op welke wijze een dergelijk onderzoek volgens hen een ander licht zou kunnen werpen op de motieven in de bestreden beslissingen en/of wat de link van een dergelijk onderzoek zou zijn met de door verzoekers aangehaalde concrete problemen. Dit klemmt des te meer daar de bewijslast in beginsel bij verzoekers rust en het niet aan de asielinstanties toekomt om de lacunes in de bewijsvoering van de verzoekers op te vullen.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift stellen als volgt: “Het staat vast dat verzoeker in Egypte als “Moslimbroeder” wordt gepercipieerd. Tevens is algemeen bekend dat hij samen met de toenmalige president Morsi bad en publiekelijk zijn steun voor hem heeft uitgesproken.”, komen zij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal (..)”

2.6. In de bestreden beslissingen verwijst de verwerende partij naar hoger vermelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het arrest van de Raad stellende dat eerste verzoekende partij mag worden teruggeleid naar Egypte.

Zo wordt meer specifiek in de eerste bestreden beslissing gemotiveerd:

“Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 17.10.2018 blijkt dat er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen en dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien was het CGVS van oordeel dat u er eerder voor gekozen heeft om bewust te liegen bij de Belgische asielinstanties over uw Egyptische nationaliteit en dat dit significant is voor uw algemene geloofwaardigheid. Volgens het CGVS ging het hierbij om een weloverwogen leugen gezien u veronderstelde dat uw Egyptische nationaliteit een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming.

We herhalen immers dat u op 11/05/2016 het voorwerp was van een politiecontrole op de luchthaven van Zaventem waar u vertrok voor een reis naar Istanboel (Turkije). U was hierbij in het bezit van een Egyptisch paspoort, afgeleverd op 16/01/2010 en geldig tot 15/01/2017. Dit paspoort werd hierbij in beslag genomen, gezien er vermoedens waren dat dit vals was. Al kort nadien werd u echter een nieuw Egyptisch paspoort afgeleverd, namelijk op 13/08/2016. U kan het dan ook niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren voor de Egyptische autoriteiten, noch dat u geen banden heeft met Egypte. Het CGVS was in haar beslissing immers van oordeel dat de geloofwaardigheid van uw vrees voor Egypte ondergraven wordt door de vele contacten die u nog met de Egyptische autoriteiten heeft gehad sinds 2013 en dus na het aantreden van het huidige militaire regime dat u stelt te vrezen.

Zo werd u op 16/12/2014 te Cairo (Egypte) een Marokkaans visum afgeleverd. Tevens wendde u zich te Saoedi-Arabië tot het Egyptisch consulaat om een nieuw Egyptisch paspoort aan te vragen, hetgeen u kreeg op 13/08/2016. Ook kreeg u op 23/01/2017 een attest van de Egyptische ambassade in Brussel om de authenticiteit van uw vorige Egyptische paspoort aan te tonen. Het CGVS stelde bovendien vast dat u bij de politiecontrole te Zaventem van 11/05/2016 in het bezit was van een frequent flyer-kaart van 'Egyptair' en dat dit document regelmatige reizen naar en een zekere band met Egypte suggereert. Zelf verklaarde u dat u uw Egyptisch paspoort nodig had om uw moeder te kunnen bezoeken.

Het geheel van deze vaststellingen doet de DVZ dan ook besluiten dat u thans geen enkele vrees koestert in Egypte en dat u nog steeds over de Egyptische nationaliteit beschikt. Uw herhaaldelijke reizen naar Egypte - aldus het CGVS en uw eigen verklaringen - nopen geenszins tot een wijziging van deze vaststelling, maar tonen slechts aan dat u sterke banden heeft met Egypte en zelfs een familiaal netwerk. Het loutere feit dat u thans 6 jaar in België verblijft, dat u hier tijdelijk gewerkt heeft en dat u een inburgeringstraject heeft gevolgd, toont op zich dan ook niet aan dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hechter zijn dan uw banden met Egypte.”

De verwerende partij verwijst verder in de eerste bestreden beslissing naar een nota van de VSSE van 26 september 2019 en stelt:

“Integendeel, uit een nota van de Veiligheid van de Staat (VSSE) van 26/09/2019 blijkt dat u bij hun dienst gekend staat in het kader van de opvolging van extremisme. Aanvankelijk stond u in de jaren 2000 bekend als een salafistische prediker die nauwe banden onderhield met de Saoedische autoriteiten. Uit de nota blijkt dat u aanvankelijk naar België kwam met het oog op het verspreiden van de salafistisch-wahhabistische doctrine. U stond onder meer bekend voor uw radicale en antisemitische stellingnames. Zo blijkt uit de nota hoe u in een van uw preken tot God bad met de wens dat de joden en al hun bondgenoten -met inbegrip van de Verenigde Staten - vernietigd zouden worden. Bovendien pleitte u voor een zeer strikte islambeleving en de toepassing van de sharia, met inbegrip van lijfstraffen. Ten slotte riep u op tot steun aan de 'heilige oorlog' (jihad), de 'mujahideen' en de martelaren'. De DVZ stelt dan ook vast dat hieruit geenszins een diepgaande verankering en integratie in de Belgische samenleving kan blijken. Uw discours wijst net op een uitgesproken afkeer van de Belgische samenleving en een manifeste onwil om zich hierin te integreren. Uw discours en uw gedachtengoed tonen verder aan dat u een actueel en reëel gevaar vormt voor de Belgische nationale veiligheid.

Volgens de informatie die de DVZ van de VSSE ontving op 26/09/2019 blijkt dat u later in onmin bent geraakt met de Saoedische autoriteiten. In die periode werkte u in België samen met een salafistische instelling, het Centre Islamique Belge (CIB) van de radicale Sheikh Ayachi Bassam. U zou hierna toenadering gezocht hebben tot het Moslimbroederschap en u begon instellingen en moskeeën te frequenteren die aan de Moslimbroeders gelinkt zijn. Volgens de VSSE (dd 26/09/2019) zou u thans nog steeds radicale en antisemitische denkbeelden aanhangen. Uit de beslissing van het CGVS (tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 17/10/2018) blijkt bovendien dat u in maart 2013 een gebed voorging in Egypte waar de toenmalige president Mohammed Morsi aanwezig was. Ook verscheen u in

Egypte in een tv-interview waarin u zich positief uitsprak over de volksofstand tegen het regime van Mubarak.

Derhalve stelt de DVZ vast dat u niet alleen uw verblijfsrecht heeft geopend op basis van bedrieglijke verklaringen en dat u de Belgische asielinstanties bewust heeft misleid door het achterhouden van uw Egyptische nationaliteit, maar dat u zich in België en daarbuiten heeft ingelaten met het verspreiden van de salafistisch-wahhabistische doctrine en uw radicale en antisemitische stellingnames. Deze vaststellingen getuigen dan ook geenszins van pogingen tot integratie in de Belgische samenleving, wel integendeel, u verspreidde een doctrine die zich afzet tegen de hedendaagse Westerse samenleving, die de scheiding van kerk en staat en de gelijkwaardigheid van de geslachten verwerpt en de sharia wenst in te voeren. Op basis van de informatie van de VSSE blijkt uit uw persoonlijk gedrag dat u actief denkbbeelden verspreidt die haaks staan op de basisprincipes van de constitutionele democratische rechtsstaat, evenals deze vervat in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Het gebrek aan integratie in de Belgische samenleving in uw hoofde, uw voor de samenleving gevaarlijke overtuigingen en uw herhaaldelijke bedrieglijke verklaringen rechtvaardigen dan ook geenszins het behoud van uw verblijfsrecht.”

Alsook:

“Tevens verklaarde u een vrees voor vervolging te hebben in verschillende landen, waaronder Egypte, Marokko en Saoedi-Arabië. Uit de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus van 17/10/2018 blijkt echter dat het CGVS van oordeel was dat er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u zich naar Egypte kan begeven om aan de situatie in Jemen te ontkomen en dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming in Egypte niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien stelde het CGVS dat u er eerder voor gekozen heeft om bewust te liegen bij de Belgische asielinstanties over uw Egyptische nationaliteit en dat dit significant is voor uw algemene geloofwaardigheid. Het CGVS was immers van oordeel dat het hierbij gaat om een weloverwogen leugen gezien u veronderstelde dat uw Egyptische nationaliteit een negatieve impact zou hebben op de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. U bracht bij de DVZ geen nieuwe elementen aan die nopen tot een wijziging van de conclusie van het CGVS. We herhalen bovendien dat u zeer regelmatig naar Egypte reisde en zich er herhaaldelijk tot de autoriteiten wendde, onder andere voor de afgifte van een nationaal paspoort. Evenmin zijn er familiale beletsels voor het nemen van deze beslissingen. Uit de Egyptische nationaliteitswetgeving - Law No 26 of 1975 Concerning Egyptian Nationality, bijgewerkt in 2004 - blijkt immers dat al uw gezinsleden via geboorte of via huwelijk de Egyptische nationaliteit hebben of deze op zijn minst kunnen bekomen.”

2.7. De Raad stelt vooreerst vast dat de nota van de VSSE waarnaar de verwerende partij verwijst zich niet bevindt in het aan de Raad overgemaakte administratief dossier zodat de Raad enkel kan afgaan op hetgeen dienaangaande gesteld in de eerste bestreden beslissing.

2.7.1. Uit de motivering in de eerste bestreden beslissing blijkt dat in de nota gesteld wordt dat eerste verzoekende partij nadat zij in onmin was geraakt met de Saoedische autoriteiten samenwerkte met een salafistische instelling en toenadering zou gezocht hebben tot het Moslimbroederschap en zij instellingen en moskeeën begon te frequenteren die aan de Moslimbroeders gelinkt zijn. Over welke precieze periode dit gaat en welke tijdspanne dit beheerst kan de Raad niet vaststellen bij gebrek aan inzage in de nota zelf.

Wat betreft de Moslimbroederschap wordt onder voetnoot drie in de eerste bestreden beslissing vermeldt: *“De Moslimbroederschap is een van oorsprong Egyptische socio-politieke groepering die wereldwijd is vertakt en ook in België aanwezig is. In Europa onderhouden de Moslimbroeders een sterk islamitisch-identitair discours. Ze streven naar de maatschappelijke verankering van de islam, die op een orthodoxe wijze wordt geïnterpreteerd. De islam wordt als superieur aan alle geloofssystemen beschouwd. De Moslimbroeders trachten zich in Europa te positioneren als de officiële vertegenwoordigers van alle moslims en ageren vaak via coverorganisaties zonder hun ideologische affiliatie kenbaar te maken. Naar derden wordt daarbij vaak een gematigd discours onderhouden, in besloten kring kan dit radicaler zijn (nota VSSE dd. 26/09/2019).*

2.7.2. Zoals blijkt heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 oktober 2018 geoordeeld dat eerste verzoekende partij geen vrees voor vervolging ten aanzien van Egypte heeft aangetoond, in essentie ondermeer omdat niet blijkt dat de Egyptische autoriteiten eerste verzoekende partij zouden identificeren als een lid of aanhanger van de groepering daar eerste verzoekende partij

geen lid is van de Moslimbroeders en zij er sinds haar bezoek aan Egypte in 2013 niet meer mee in aanraking is gekomen.

Uit de nota van de VSSE – opgemaakt op 26 september 2019 en dus daterende van na de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen – blijkt evenwel dat eerste verzoekende partij op een bepaald moment toenadering zou gezocht hebben tot het Moslimbroederschap en zij instellingen en moskeeën begon te frequenteren die aan de Moslimbroeders gelinkt zijn. De Raad herhaalt dat het niet duidelijk is over welke periode de VSSE het precies heeft bij gebrek aan inzage in voormelde nota. Derhalve kan de Raad niet nagaan of deze vaststellingen van de VSSE invloed hebben op de bevindingen van de commissaris-generaal dat eerste verzoekende partij na 2013 niet meer in aanraking is gekomen met de Moslimbroeders.

In het administratief dossier bevindt zich verder een email van 24 juni 2019 van dienst vreemdelingenzaken aan de dienst OCAD waarin het profiel van eerste verzoekende partij als volgt wordt geschetst:

“In maart 2013 ging hij in Egypte een gebed voor waar Mohammed Morsi, toenmalige president van Egypte, aanwezig was. Hij verscheen ook in Egypte in een TV interview waar hij zich positief uitsprak over de volksopstand tegen het regime van Mubarak. Hij steunde duidelijk de toenmalige president Morsi. Tussen 02.06.2013 en 05.11.2014 mocht hij Saoedi-Arabië niet verlaten, volgens betrokkene omwille van zijn vermeende banden met de Moslimbroeders. In november 2014 vertrok hij uit Saoedi-Arabië.

-Tijdens de controle in Zaventem van 11.05.2016 had betrokkene verklaard dat hij naar Turkije wou gaan om een interview af te leggen bij de TV zender Mekameleen TV. Het was zijn tweede uitnodiging om als gastspreker op te treden en geïnterviewd te worden over algemene godsdienstige islamitische thema's. Hij zie imam te zijn maar aan geen enkele moskee verbonden te zijn, hij zou een beetje overal gaan prediken.

-Uit stempels/visa van zijn verschillende paspoorten (Egyptische, Jemenitische en vluchtelingenpaspoort) blijkt dat hij naar verschillende bestemmingen reisde:

°Bahrein (05.2017) en Qatar (05.2017)

°verschillende reizen naar Marokko

°Turkije

°verschillende reizen naar Saoedi-Arabië

°Frankrijk

°Italië

°verschillende reizen naar Egypte

°Maleisië

-Volgens ditzelfde rapport wordt gesteld dat betrokkene zich frequent in religieuze middens bevindt. Bovendien werden foto's teruggevonden van hemzelf en zijn zoon samen met president Erdogan.”

en waarbij tevens wordt meegedeeld:

“Tijdens een contactname van DVZ met de Egyptische consul in België (om te weten over welke nationaliteit de kinderen beschikken), liet de consul duidelijk weten geïnteresseerd te zijn in het profiel van betrokkene (reizen, contacten).”

2.8. De Raad stelt samen met de verzoekende partijen vast dat de dienst vreemdelingenzaken de elementen zoals deze naar voren komen uit de nota van de VSSE als haar contactname met de Egyptische consul waarin deze in de loop van 2019 te kennen heeft gegeven wel degelijk geïnteresseerd te zijn in het profiel van eerste verzoekende partij niet in overweging heeft genomen en afgetoetst heeft of eerste verzoekende partij thans een mogelijk risico op schending van artikel 3 van het EVRM loopt bij terugkeer naar Egypte.

2.9. In de nota met opmerkingen verwijst de verwerende partij naar de beslissing van het CGVS en wijst zij erop dat het CGVS ook gewezen heeft op de veelvuldige contacten die de eerste verzoekende partij na 2013 nog gehad heeft met de Egyptische autoriteiten en dus na het aantreden van het huidige regime dat eerste verzoekende partij stelt te vrezen.

2.10. Inderdaad blijkt uit de beslissing van het CGVS dat de geloofwaardigheid van eerste verzoekende partij inzake de aangehaalde vrees ten opzichte van de Egyptische autoriteiten mede onderuit wordt gehaald door de vaststelling dat eerste verzoekende partij na het aantreden van het regime dat zij stelt

te vrezen hiermee nog contacten heeft gehad, meer bepaald verkreeg zij een Egyptisch paspoort op 13 augustus 2016 via het Egyptisch consulaat te Saoedi-Arabië alsook een attest dd. 23 januari 2017 van de Egyptische ambassade in Brussel. Verder sluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet uit dat eerste verzoekende partij op 16 december 2014 toch in Caïro was. Verder bleek eerste verzoekende partij ook in bezit van een frequent flyer card van Egyptair.

Uit recentere (2019) communicatie van de dienst vreemdelingenzaken met de Egyptische consul blijkt evenwel dat de Egyptische autoriteiten thans duidelijk geïnteresseerd zijn in het profiel van eerste verzoekende partij. De Raad stelt vast dat dit gegeven, tezamen met de nota van de VSSE, niet afgetoetst werd en beoordeeld werd of eerste verzoekende partij thans toch niet in de negatieve aandacht van de Egyptische autoriteiten is gekomen op een wijze dat er bij een terugkeer naar Egypte een mogelijk risico is op schending van artikel 3 van het EVRM.

De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partijen er ook nog op wijzen dat zij aan de dienst vreemdelingenzaken een document hebben overgemaakt, met name een schrijven van een advocaat waaruit blijkt dat de procureur-generaal van de republiek Egypte eerste verzoekende partij op een lijst heeft gezet opdat zij onderschept zou worden bij aankomst in Egypte en dit omwille van haar link met het Moslimbroederschap (stuk 3 gevoegd aan het verzoekschrift). De verzoekende partijen wijzen erop dat de verwerende partij eveneens nagelaten heeft dit stuk in overweging te nemen.

Het stuk 3 waarnaar verzoekende partijen verwijzen betreft inderdaad een schrijven van een advocaat van 15 september 2019. De Raad vindt in het hem overgemaakte administratief dossier dit stuk evenwel niet terug. Desalniettemin kan – aangezien de nota van de VSSE waarnaar de verwerende partij verwijst zich ook niet in het overgemaakte administratief dossier bevindt – niet zonder meer besloten worden dat het gestelde van verzoekende partijen dat zij dit stuk aan het bestuur hebben overgemaakt, niet voor waar kan aangenomen worden. Bij gebrek aan volledig administratief dossier is de Raad niet bij machte zijn wettigheidstoets dienaangaande door te voeren.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 3 van het EVRM is aangetoond.

2.11. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er bestaat aldus geen noodzaak om de overige middelen (onderdelen) verder te bespreken.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissingen van de gemachtigde van de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 mei 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,
vreemdelingenzaken,

wnd. Voorzitter en rechter in

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER